

Sevilay Yücedağ

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.04.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sevilay Yücedağ

Topraklarım kadar yaşlı ve her yerindenim ülkemin,Mardin'in tarifsizliğinden bakarken.

Mezopotamya'da sarı taşların egemen rengiyle,güneşin yansıttığı tonların buğday başaklarındaki zengin coşkusuyla gülümser doğduğum topraklar.Ne çok yazılısıdır memleketim,ne çok söylenesidir türküsü dilsiz ağıtlarda..

Yüreğime kalem sevdası tohumlarını eken,kalemime dil cesareti veren; ülkem ve içinde yaşananlardır,yaşayanlardır.Ben dile getirdikçe bana ilham kadar dost olanlar,arkadaşlık sevgisini verenlerdir..

Şiirlerimin bir kısmını 'Sustun', 'Dilindeki Ustura' ve 'Göz Gölgesi'nde toplayıp güne ve yarına bırakıyorum.Yarınların daha güzel,özgür ve aydınlık olacağına duyduğum inançla,kaldığımız yerden sürdürmek umudundayım..

Amed

Amed'i sevmekmi kutsal,

Seni sevmekmi?

Amed

En kutsal-mahrem bakışım.

Seni sevmenin kutsiyetiyle

Sevdiğimi sevmenin kutsallığında kutsanıyorum...

Özgürlük bakışlı Amed

Cüretimi affet!

Seni sevmek;

Coplanan düşlerimizin ardından,

Zindanında kalaslarla dövülen ölülerimizin

Irzına geçilemeyen

En mahrem umudunu öpebilmek gibi.

Seni sevmek;

Gözlerini sana açtığında

Daha sevmek ne demek bilmeden

Ağlayarak doğup,

Ağlayamadan ölen ENES'İ sevmek gibi.

Amed

Seni sevmek;

Sevebilmeyi öğrenmek,

Sevilmeyi hak etmek,

Uğruna ölebilmek,

Seni sevmek;

Onurunda namusunda anlamına varabilmektir.

Amed

Seni sevmek;

Özgürlüğü sevmek

Ölümüne inanmaktır.

Ve ey Amed

Seni sevmek;

KÜRT bakışlı,

Özgürlük gülüşlü o yarı sevmek,

Kirpiğinin ucunda

Ölebilmeye varmak,

Varabilmektir...

AMED SENİ SEVMEK KUTSALDIR...

Sevilay Yücedağ

Ayna

Hangi mevsimde geleyim sana? ?
Adı Yasakla anılmayan hangi coğrafyanın
Umut sakladığı testisinden bir damla çalıp
İzi incitmesin diye korkarak
Sunayım dudaklarına..

Kanatları üşüyen kuşların

çırpınışında yüreğim..

Başının üstündeki göğe sevdalı

hıçkırın bir yıldız..

Ah coğrafyasızım

En utangaç sızım..

Tüm mevsimlerim kan revan
Gölgende flaşı patlar beynimin..
Yarana sarılamadığımdandır;
Önünde durduğum Ayna'nın
Müebbet bir yasağı kusması suratıma..

Sevilay Yücedağ

Bekledin Ya Geleceğim

Hani demişsin ya 'hiç bir şey eskide bıraktığın gibi değil'
Bunun bilincindeyim.
Hani demişsin ya 'sakın üzülme'
Dışardakilerin nasıl düzen yaşamının esiri olduklarını
Burdanda görüyorum.
İnsan düzene alternatif bir kişiliği,
Yaşam tarzını benimsemediği müddetçe
Ve onun gerekleri doğrultusunda yaşamadığı müddetçe
Daima yenilgiye mahkumdur.
Tüm bunları bilipde nasıl üzölmeyeyim?

Bazen düşünüyorum;
Bir gün bu meretten çıkarsam
Böylesi bir toplumda,
Hele hele bu mevcut şehirlerdeki yaşama adapte olup
Nasıl yaşayacağım,nasıl yapacağım?
Hani demişsin ya 'peki ne yapacaksın'?
Yanıma alacağım yok birşeyim dışarda,
Yüreğime kazınmış sevdam dışında.
Hani 'beni bekle' demeyi ahlaki bulmadığım,
Yatacağım yılları kestiremediğimden...

Hatırlarsın değilmi
Yağdı yağacak gözlerini saplayınca gözüme
Yıldırımlar düşerdi yetim bakışlarıma.
Sen korkardın, yinede susardın
Avuçlarımı gizlice yakardı alevden gözyaşların.
Gelirdi de büzölen dudağının ucuna
Kanına dokunurdu,dökölemezdi tatlı dilinden;
'yaşayalım sevdamızı ne olur gitme' diyemezdin.
Diyebilseydin eğer nasıl yüceleşir,
Ve hesapsız yıllara rağmen
Nasıl koruyabilirdin gönlümün otağında tahtını...

Ben bilirdim kavgamın nelere gebe olduğunu.
Korkardın sende bilirdin
Bir gün bir tanesinin bana doğacağını;
Belki kemiklerimin bile sızlamaya vakit bulamayacağı,
Yada kahpe bir işkencede zamansız bir ölüm.
Hiç umulmazdı ihanete yaltaklı bir ağızdan dökölecekti adım
Oysa;
Son duraktı zindan yine de durmayacağım!

Ben çocukken de yaramazdım
Yasak dilli anam ne çok çekti benden.
Daha on beş ya var ya yoktum
Yaşanmaz bu dünyada diye tutturdum.
Karartılıyordu gözümü açtığım gündüz
Bir umud vardı biliyordum
Fakat boynunda bıçak dayalı...

Bağrıma dolanırken kızıl şafakları utandıran saçların

Ve maviye dalarken korkulu gözlerin,
Önümüzde uzanıyordu cinnet dolu dilsiz ağıtlar!
Çok uzakta alevler yükseliyordu bir köyden
Saçlarından daha kızıl, utanıyordu saçların.

Anamın yolduğu ak saçları arasına fırlattım ya seni,
Hiç dönmeyecek yolcuların
Ve dönüşü olamayan yolların eteklerine yamandım.

Yıllardır duruyorsun orda,
Gül yüzünü saklayarak,
Bana yasakladıkları güneşten.
Ben o zaman gittim ya
Sana, anama, analara, sevdama, sevdalara
Ve o kırmızıyı utandıran saçlarına
Hiç kullanılmamış taptaze bir Özgürlük getirecektim.

Yine getireceğim.
Hangi duvar kurşun sıkabilir umuda,
Hangi ranza saklayabilir altında Özgürlüğü,
Hangi gardiyan yasaklayabilir
Başkaldırdığımız açlığımızın grevini,
Ve artık hangi soysuz duymazdan gelebilir
Umudla Özgürlüğe söylediğimiz türkümüzü...

Sen bekledin ya
Yarın değil,
Beş yıl sonrada değil,
Sen bekledin ya umutla;
Belki bir eylül sonrası,
Belki de bir şubat ortası.
Başımın üstünde dokunmaya kıyamadığım parmaklarının
Özgürlüğe yazdığı şiirler,
Dudaklarımda hiç bir yasağa aldırmayan türkülerle
Geleceğim.

Sen bekledin ya
Zindan öyle soğuk değil üzülme.
Kızılında ısındı taş duvarlar
Bekledin ya
Geleceğim.

Umudun yeşerttiği Özgürlükle
Gittiğimden daha fazlasını getirerek...

Sevilay Yücedağ

Bir DAĞ,bir SANA

Bir şehir bir inSANA
bu denlimi yakışır?
Mağrurluğu; mütevazi sırrında
Öfkesi; göç ayazında.
Yalnızlığı; o çobanın sırtında
Bazende,Kervankıran yıldızında.
Patlar Umut vakti bakışlarında,
C-esareti soysuzun şakağında.
Bir inSANA bir şehir
Bu denlimi yakışır...

Bir Dağ bir inSANA
bu denlimi yakışır?
Çattığın kaşlarını,
Kavgı bakışlarını,
Kurtaramadığında kirli yüzlerden,
Hani kaçıp saklanacak tek yerin,
Ve
İnfilakı gözlerinin namlusuna
Kurulu gözyaşını,
Tutamadığında erdemin,
Koşarsın ya başını göğsüne yaslamaya,
Dizinde ağlamaya.
Bir inSANA bir Dağ
Bu denlimi yakışır...

Bir SANA bir şehir,
Bir şehir bir SANA,
Bir SANA bir Dağ,
Bir Dağ bir SANA
Bu denlimi yakışır?

Sevilay Yücedağ

***Darağacında Karanfillerim (3) ***

Biliyor musun
Nice yıllar var ki
Kardeşliğinin değmediği yerlerim
Sığınacak yer bulamıyor burada üşümekten! !

Darağacında büyütüyorum
Üzgün
Ve
Kardeş kokusuna hasret kalan
Karanfillerimi.
Sonra toplayıp koynumda saklıyorum..

Şimdi
Koynumdaki üzgün ve yalnız karanfillerimle
Kapını çalacağım senin,
Kendi yalnızlığımı da alıp yanıma.
Yeryüzünün
En müstesna kokularını hiçe sayacak,
Efsunkâr iklimine
Ve
Avuçlarına sunduğum karanfillerimin kardeş kokusu..

Sevilay Yücedağ

Deli Diyorlar (Desinler)

Bir varmış diye başlayan masalların sonunu
Mutlulukla süsleyip
Uyumam için kulağıma anlatanım olmadı benim...

Belki olsaydı;
O sesle kulağıma çarpan
Gizli anlamları hiç duymayıp,
Masallarda yarattıkları mutluluk oyunlarını
Çözmeye çalışarak hep uyuyor olacaktım...

Oysa ben hiç uyumadım
Uyuyamadım!
Hayatın ve içinde barındırdığı
Keskin, yalan, sahte kokusunun gafletini
Gözlerime bulaştırmamak adına
Uyumadım!

Gecenin sükutunda toplayabiliyordum
Hep bir yanı eksik kalan
Kopuk kopuk parçalanmışlığı...
Çok geceler var
Tanımadığım bu yabancı yollara
Saplayıp bakışımı
Kainatın tüm şefkatsizliğine rağmen
Eksik kalan parçama şefkat dileniyordum...

O ikiye bölünmüşlüğümün
Derin sızısını dindiren,
Varlığımın en anlamlı, en sahici,
Kimsesizliğimin inadına herkes olduğun,
Yıllardır gördüğün ÖZGÜRLÜK düşlerinin
Bir köşesine sığınabileceğim,
Asırlık sürgünümün eşsiz yüreğinde
Nokta koyulacağı diğer yarımın SEN...

Farkındamısın bilmem
Bu şehir bana,
Bende bu şehire
Öylesine nefret doluyuz ki
Yozlaşan ve küf kokan sokaklarıyla
Günahına batmış köşe başlarını öğretiyor;
Gideceğin bir yer yok! !

Bu kulaklarımı parçalayan ses
Delirmişliğime yaklaşan bir adım daha oluyor
Gidemiyorum! !
Oysa ben;
Erişilmez yüreğine akan bir damla kan,
Esaret mevsiminde hüznünü sarmalayan bir kucak bahar
Tarifsiz acılarının nefesine nefesimi ekleyip
Ezgin ve suskun yüreğimi
Kapına sunup

Acılarını öpmeyi dilerdim...
Mesafelere kanar yüreğim
Kan kaybeden dünümsün SEN...
Acının soluğunda artık nefesim...
Yaşayan tek yerim;
Senin yaşadığını hissettiğim
Kutsandığından habersiz
Ayaklarının değıti topraklar olacak...
Sevilay Yücedağ

Dilindeki Ustura

Dilindeki usturayı ne deli sevdim!

Sanki bir kutsal emanetti,
Dilinin ucunda gölgeme akan kanım.
İnandım kırmızının asaletine,
Gözyaşı silinesi güllerin,
Yüzüme gömdüm de dikenlerini,
Ellerine değil;
Adımlarına bağışladım efsunkâr iklimini..

Attığın her çizik kalbimde zümrüt!

Gövdesini kışlarımda öldüren ağaçlar,
Köklerini yorgun hasretime yasladı.
Yürüdüğü her yolda küskün güneşinle barışıp,
Aforoz ettiğin sevdamin,
Yüzündeki bulutlara aldırmadım.
Kalbime attığın her çizici,
Zümrüt yeşilinin asaletinden sıyırmadan,
Dilinin ucundaki usturayı,
Ve
Ötüşlerini öptüğüm kuşlarının,
Gâvuru olduğum başının üstündeki gök-yüzünün,
Senin yüzünün asaletine bağışladım..

Bak şimdi elimde,
Canımda,
Gölgemde,
Dilindeki usturayı aratan,
Soluk benizli sarı bir yüz kaldı!

Bu şiir yarasının izinde,
Kırmızı asaletinde,
Zümrüdi yeşilinde,
En sarı haliyle,
Yarım kaldı! ! !

Sevilay Yücedağ

ESMER'di Gece

Yuttuğum hıçkırığın o suskun uğurlayışın
Bakılamazken ardından
Her sız dillenebilirdi dudağımda
Ahh gitme/sen dışında.

İnadına bir başka esmerdi gece
Kan yağdırdı üstüme!

Son bakışının gölgesinde vurulan
Her kelimem tanımsız bir ceset
Bu soysuz kentin yollarına savrulan.
Bilirmisin
İz bırakmadan gecede ölüer bazen
En esmerliğine rağmen.

Gittin ya
Sol yanımda,sol yanım kadar ağır
Sol yanım kadar yaman iki hasret bıraktın;
Biri Toprağım,diğerı Sen.
Toprağım kadar Sen
Sen kadar Toprağım!

Hani diyorum bazen

Yaksan yüzüme gözlerini cesaretim olurdu

Tüm gecelerin en esmerliğine rağmen!

Sevilay Yücedağ

Geç Kalmışlığımsın

Her karesi sonsuz bir ertelemeye mahkum edilmiş
Hayatlar vardır bilirmisin? ?

Yaşamla olan sorunlu bağını
Erteledeğin o sıradan hayatın içine
Monte edercesine
Ucu olmayan kalemin
Ve asırlık hüznünden akan mürekkebinle
Yazmaya çabalarsın..

Bütün endişelerini,,
Sevdanın çıkmaz sokaklarında
Dağ gibi karşına çıkan korkularını,
Alev gibi yanan alnında
Hakkın olmayan bir eli istediğin için
Kasıp kavuran suçluluk duygusunu..
O duyguyla gelen
Bir tutam utanç
Ve
Tonlarca demet yalnızlık kuşatmasını yazıp,,
Altına "günaşırı intiharlar"
İmzasını atmayı dilersin..

Yıllar öyle aceleye yeniktirki
Umutsuzluk yaraları açılmış sol yanınla,,
Acıyla barışma hayallerine dalarsın..
Aslında ne yaparsan yap
Gecikmişliğini anlatabilecek
Hiç bir dilde
Tek bir söz sarfedemezsin! !

Sevilay Yücedağ

Haydi Git

Haydi Git Hoş Gelsin Sana Ölüm! !

Bu kan kusan havada

Zulmün koynunda

Tüm zulümler koynumda

Çekilmezki kahpe işkenceler

Ancak Ölüdür! !

Ama Git Ölümün taa Gözüne Gir..

Ben toplarım her zulmü koynumda

Sıkarım dişlerimi

Çatlatırım göğsümü

Ve her gün tırnaklarımla deşerim yaramı..

Ama sen gül

Ne olur gül çatma kaşlarını

ÖLÜMÜNDEN KORKSUNLAR! ! ! !

Haydi git;

ÖZGÜRLÜĞÜN taa beynine gir..! ! !

Sevilay Yücedağ

***Haydi Sevin....Bak Öldüm! ***

Haydi sevin
Sevemeyen hep sevilen SEVGİLİ
Haydi sevin!
Paramparça oldu gözbebeklerim,
Bana sunduğun ölümün karasında dizelerim.
Kurumuş bir nehir sessizliği vurdu,
Bak kan yürüyor acılarımın rahmine.

Haydi sevin!
Bir zemheri vakti,
Bu yokluk,
Bu sevda patlayacak şakak hizasında.
Ben
Kül edilmiş yolları ateşe verirken,
Yürek ağrılarımda gezip
Mayın tarlalarında yatacağım.

Haydi sevin!
Suçunu soldurduğun yüzüme yükle,
Ben yazarım bir kuşun taze kanadına.
Sırtıma sapla yalanın en paslı hançerini
Nasılsa görüyorsun yıllanmış yaraların izini.
Damla damla aksın kanım,
Kana kana içsin sevdam,
Yalnız bir bakışlık hasret bırak düşlerime.

Haydi sevin!
Haydi gül!
Düş oldum,
Toprak oldum,
Kül oldum,
Yangın oldum,
Ölüm oldum,
Bak öldüm!
Haydi sevin!
Haydi gül!

Sevilay Yücedağ

Hücremde Aydınlığın 2

Zarfını açtığımda mektuplarının
Sayılı voltaların
Tonlarca ağırlaştırdığı bacaklarımı
Sınırlı zamanlara inat
Tüm aydınlık yollarda koşturacağım
Durmadan dinlenmeden..

Ve Sen
Yüreğinden kopup gelen her kelimenden sonra
Bakışlarını sapladığında aydınlığa
Orada benim koştuğumu göreceksin..

Gözlerimin üzerinde gezdirdiğim mektuplarını
Göremediklerimi
Senin gözlerinle gördüğümü hissedeceksin.
Bir tek selamını bile bastığımda yaralarım
Varlığından eser kalmadığını
Nasıl iyileştiğini anlatacağım sana..

Bir avuç toprağın dahi yasaklandığı
Hücremin nemli kokusuna inat,
Kır çiçeği tadında
Serin dağ rüzgârları misafirim olacak
Yüzüme,
Gözlerime,
Ve
Soluğuma..

Sevilay Yücedağ

Özgür Mavi

Sen gideli dalgınlığımla örttüm güneşi
Durgunluğumla..
Gittiğin her şehrin gözyaşlarıymı artık..
Her mevsimim kış
Kar yağıyor yüreğime..
Tüm zamanlarım gece,
Gecemidir hıçkırığın diğer adı
Yoksa;
Hıçkırıkımı korkuyla ürperen geceleri
Düğümleyen boğazıma? ?

Ama Sen
Diğer yarım;
Yüreğimde yokluğunun üstüne düşen
Yıldırımları görme..
Ayak izlerini aradığım her köşe başında
Keşke diye tırnaklarımla kanattığım
Kaldırımlardaki kimsesiz öfkemi görme..

Ağlama! !

Sakın ağlama ne olur..

Bilirsin o parlak ıslaklık

İkimizliği bekleyen esmer gözlerime yaraşır..

Sen ağlama! !

Topla en mavi düşleri

Koynunda sakla tüm Mavi gülüşleri..

Sonra;

Bir avuç yıldız çal gökten

Aldırma yasaklara,,

Baktığın yerde durduğum anda

Saçlarımla yüzünde esen

Dayanılmaz Sen kokan tellerini ört;

Avuçlarındaki çalınmış yıldızlarla

Ve

Asla çalınamayacak olan o Özgür MAVİYLE..

Sevilay Yücedağ

*ÖZGÜRLÜĞÜ Yazalım (1) *

Verdiğim sözü tutamamanın kahrında
Yüzüm dökülürken karanlık geceye,,
Yüreğini aydınlatacak sözler
Yazamamanın acizliğinde vuruluyorum..
Ne sadece
Acı ve umutsuzluk yazmayı becerebilen
Bu kalemi idam edebildim,,
Nede artık yazmam sözünün
Ardında durabildim bağışla heval..

Ama inancın olsun
O kadar isterdimki;
Baharları açan çiçekleri,,
Cıvıl cıvıl öten kuşları,,
Gözleri gülen çocukları,,
Özgürlüğün koynunda
Umut fışkıran dizeler yazabilmeyi...
OLMUYOR! !

Güneşi yazmayı denedim günlerce
Şıcacık insanın içini ısıtan güneşi..
Öyle ya
Umutlu sözler yazmaya aydınlıkla başlanır
Güneş sıcak ve aydınlıktır..
Kelimesizliğin soğuşunda üşümekten
Çok korkuyorum demiştim hatırlasana
Parmaklarım güneşi yazmaya çabalarken,
Gözlerimin önünde
Zindanların karanlığı,,
O karanlıkta
Gözleri bağlı acıların çığlığı,,
Yüreğimin içinde
Taş duvarların soğuşu vardı..
Kelimeler satırlarda titredi dondu heval..!
Zindanın içine doğamadığı,,
Tüm evreni aydınlattığı halde
Zindanı aydınlatamadığı için güneşe küstüm! !

Toprakta filizlenen çiçekleri yazmak istedim
Toprağın kokusunu,,
Verdiği tomurcuğu..
Toprağa düşen canları,,
Kanlarıyla toprağı sulayan fidanları
Unutamadım heval..!
Bana kırmızıyı değil
Umudu yaz dedin
Ama toprağın rengi hala kırmızı heval..!

Sevilay Yücedağ

*ÖZGÜRLÜĞÜ Yazalım (2) *

Yoksa sevdalarımı yazmalıydım
Sevdalarımı mı? ?
Sevdanın rengine kırmızı dedi biri
Meçhule yazdı bir diğeri,,
Bir zamanlar ben;
Sevdamın adı Sen
Rengi inadına bir Mavi olsun dedim..
Ama;
Özgürce sevdalanıp,,
Özgürlüğe hasret çektikçe,,
Özgürlüğün tadını yürekte hissetmedikçe
Tüm sevdalarımız
Kara renkli geçti sevda tutanaklarına..

Bağışla beni heval
Ben o börtü böceği
O yaban çiçekleri
Taşı toprağı ağacı
Bakmaya doyamayan o gözlerle yazabiliyorum! !

Özgürlüğü yazalım heval
Sen rengini söyle ben bilmiyorum..
Ben bilmesemde sen rengini söyle,
Ben yazamışamda sen rengini söyle..
ÖZGÜRLÜĞÜN rengini söyle heval..!
ÖZGÜRLÜĞÜN zindana,,
ÖZGÜRLÜĞÜN susturulan çığlığa,,
ÖZGÜRLÜĞÜN zulüm kusan ruhlara,,
ÖZGÜRLÜĞÜN rengi kara Sevdaya
ÖZGÜRLÜĞÜN evrene
Bırakacağı rengi söyle! !

Hangi yamacı aşsam,,
Hangi dağı tırmansam Akyüz'lere ulaşırım? ?
Hangi tepeden aşağı bıraksam canımı
ÖZGÜR olurum? ?
Sen rengini söyle
Ben artık yazmam
O tepeyi bulurum heval..! !

Sevilay Yücedağ

Sen Kokuyorsun

Düşlerimi yitirdiğim sevdami ertelediğim
Zamanların gölgesine sığınsada suretim,,
Kör gecelerin amansız apansız
Virane boşluğunda yitik kayboluşlar çarpıyor suratıma..
Göğün tüm yırtılan yerlerine inat
Karabasan voltalar atıyor
Yitikliğin bağrında eşsiz mahkumiyetim..

Bir uçurumun kenarında
Kirli kapılarını kapattı üstüme
Yalnızlık-sensizlik denen illet..
Kapanan tüm kapılarda senin adınımı yazmalı,,
Yoksa senin adını hasta gecelerin bağrındamı aramalı? ?

Yokluğuna dokunuyorum
Ellerimin yangınında zavallı şehirler yanıyor..
Sonra o alevlerin ortasında
En uzağında görüyorum sevecen bakışını..

Tüm sevdalı yolların taşında toprağında
Sen kokuyorsun..
Ama yinede koyu bir sensizlik var toprağın renginde..
Güneş doğmuyor gözbebeklerime gözyaşım kırmızı,,
Ateş renginde yanıyor yokluğun yüreğimde..
Alacakaranlık suskunluğumun orta yerinde,,
Tüm gökleri yere serdi
Kirpiğimin gölgesine sakladığım
Yokluğunun feryadı..

Artık şimdi
Hiç olmayacağını yazan ağır kapılara bakarak
Şensizliğin getirdiği ölümleri öpüyorum..
Özlemin kokan toprağın rengine boyanıyor,,
Yokluğunun hücrelerinde gülüşüne astığın saçlarım..

Sevilay Yücedağ

Sevdamı Feda Ettim

Gökyüzü kadar uçsuz mesafe var aramızda
Altında biz-trajedimiz..
Bir güvercin kanadında yazılır öykümüz
Göğün yıldız toplanabilen en mahrem yerinde..
Utanmadık sevdalanmaya
Utanılası bu yer üstünde..

Ama;
Ölü bedenlerin belkide olmayan kefenini
Giyerken bedenimiz,
Gözyaşartıcı zulümlerin
Gözlerimize kurduğu infilak
Enes'lerin,Uğur'ların
Dilan'ların,Tuba'ların
Yaşayan yaşayamayan
Çocuklarımızın kirpiğinde patladıkça,
Utanır olduk sevda sözcüklerinden,
Utanır olduk arsızca asılabilen
ÖZGÜR Yüreklilerden! !

Artık güvercinler
Kanadıyla boğuyor kendini! !
Bulaşmasın diye süzülüşüne
Oluk oluk akıtılan kan..
Yıldızlarsa;
Elleriyle örtmüş yüzünü
Vahşetin kılıç kesmez
Tarihte asla silinmez lekesine
Olmasın diye tanık! !

Biz? ?
Ya biz? ?
İkimiz? ?
Tenselliği hiçe sayan
Destanlaşan sevgimiz..
Bir kavuşma 'belki'diye başlayıp
Belki ömrün yetmeyeceği bir
Zamanın koynuna giriş..
Olsun! !

Ama artık;
Ağıt revan olmasın anama,
Çocuklarım dilinden, kendinden
Ve sizlerin kininden korkmasın..
Kara yazılmasın tarihe bu kin
Ve Özgürce yaşanamayan sevdalar..

Güvercinler sevdiğimin hasreti
Saçlarımdan öpsün
Ve;
Duvarlarının arasından Maviyi çalıp
Taşlaşmış bezgin yüreklere serpsin..

Ben Sevdamı feda ettim

Yaşayamam! !

Bu zulüm

Bu ölüm bitmeden..

Peki ya siz;

Taşlaşmış yüreklerinizin içinde,

Kan kusturduğunuz göğün altında,

Yer üstünü utanılmayan,

Kuşların kendini boğmadığı,

Çocukların korkmadan baktığı

Bir tutam UMUT vadedermisiniz bana? ?

Edemezsiniz! !

Ama biz bunca ölüm ve zulüm içinde

Birbirimizi sevsekde

"Özgürlüksüz Asla" diyor

Ve

Utanıyoruz! !

Sevilay Yücedağ

Şilan

Gölgemi sığındıracak bir tek yerim kalmadı
Alnımı gözyaşlarıyla yıkayan şu camın dışında..

Gece ile gündüz yaşarken gel-git zamanlarını
Göç edersin avuçlarımdan..
Kafiyesi bozuk,
Dili,
Şivesi bozuk,
Yasadışı imgeleri ekerken gözpınarıma,
Dicle'ye su taşır,aşkın sırrını alnından öpen,
Kırık kanadına ömür dilenen bir kelebek..

İnadım sonsuzdu dolunayın mistik ışıltısına
Bu yüzden, yüzünde sabahlardı gözüm..

Ah benim iki gözüm,
Ağzı açık yaralarımın bir tütün sar,
Sar ki, yaktığın yerde tütsün bütün ocaklar..
Bu diyar hangi diyar Zilan göçünden süzülen
Bu namlu hangi namlu tam da şakak hizama sürülen..

Sensizlik açtı tenimde,ahıma dişlerini geçiren
Yaktığın yangınına yasak benden haberin varmı..

Avuçlarına düştüğümde,gereksiz bir yaşamdan arta kalandım,
Sen açtın saçımdaki,inceldiği yerde kopmuş kızıl kurdelayı..
Bu gidiş neden şimdi,
Bu yokluk,
Bu kemiklerimi sızlatan geceye revân etmek neden..

Kaç kez doğurdun beni ey yâr,Babil'in kınalı şehirlerinde
Kaç kez ölüme peşkeş çekeceksin,
Fısıltı tınısında,gidiş harabelerinin o çığlıksız sessizliğinde..

Artık şimdi,
Anamın dağ eteklerine düşen ağıtlı hallerini,
Dönüşü olmayan yolların ve dönüşü olamayacak yolcuların,
Efsunkâr iklimini,
Zilan adına kilit vuran o kahpe yasağı,
Umuda dayatılan o soysuz bıçağı,
Çocuk ruhumu giydirerek,tüm çocuklara
Binbir yerinden deliyorum Şilan adıyla..

Sevilay Yücedağ

Unutmak Ecel

Bu vakitlerde şakağımı deler uzağına çağırın sesin.

Bu vakitler ki;
Yıllardır duyulmayan sesinden toplarım kavgalarını,
Eşaretin yırtılır gözbebeğimde.
İsyanımdır parça parça dağılan beynim,
İsyanımdır mavinin gölgesinden atlayıp,
Kirpiğinde kendini asan, bakışına adanmış yüzüm...

Ecelime yazgımsın unutmak ecel.
Her gece ayrı bir gazapla yağsanda üstüme,
Ben seni sevdim sensizlik bedel
Unutmak ecel...

Bırak;
Tesellim kıvransın bir doğum sancısıyla
Her an artarak çoğalan sevdamin kasığında...
Ben seni sevdim asırlar önce,
Düşlerden;
Ölüm gibi boynuma sarılan gecelerde geleceğın günü,
Kederlerden;
Ecelime kadar uzanan bekleyişi seçtim.

Ben seni SEVDİM...

Sevilay Yücedağ

Yine Geleceğim

Tüm engellere inat
Yine geleceğim! !
Avuçlarıma kazıdım iklimsiz çocukların ismini,,
Ve
Ağtlar yakılan her bir ismin
Yarım bırakılmış düşlerini..
Tutarak kanayan ellerinden
Geleceğim Yine!
Yine geleceğim! !

Dört duvarın fethedilmez gibi duruşu
Takılmaz bakışlarıma
Yine geleceğim!
Amed surlarının orta yerine,,
Bozkır ayazına,,
Sonra;
Dağlarımın karnından
Bir yudum yangın içip,,
Nergizlerin kokusunu dağıtacağım
Zulümkar bezgin ruhlara..
Dedim ya;
Özlemin sisleri arasından
Ansızın birgün
Yine geleceğim! !

Bekle beni! !
Dişlerimin arasında
Kendi vahşetinden korkanların kilidi,,
Kollarımda alçaklığın zinciri,,
Ve
Gözbebeğimde zulümlerin saklı tarihi....

Bekle beni! !
Ölüme adanan başlangıçların
Son noktasından çıkıp
Umuda sıkılan her kurşunun
Boğazımda hıçkıran intikamıyla
Yine geleceğim! !

Bekle beni Ülkem! !
Yürekliliğini yitirmeden..

Sevilay Yücedağ

Yüzündeki Çocukluğumla Ölürüm

Yüreğin;
Gökyüzü Yalnızlığındaki acılarının
Özgür hücresi...
GÜZ yaşlarını akıttığın
Mevsimsiz hüznünün sürgünü Yüreğin...

Bir gazap akşamının inleyen bedduasıyla
Göz pınarlarıma düştüğün
Azap düşlerine daldığım anda;
Ben seni değil
Sana gelen kederlerden ölümü seçsem
Ve sen gözyaşıma
Senden çaldığım ölüme hesap sormasan...

Yüreğini yüreğime sardığım gecelerde
Titreyen parmaklarım
Usulca şakağında açsa,
Gizlice yakalasa emanet uykularını
Ve gözlerinin içine sunsa...

Sabahlara kadar yağıdırıyor
Biriktiriyor saklıyorum gözyaşlarımı...
Zayıf değilim sandığın kadar,
Gözlerimi kırpmadan gözlerinin içindeki;
Dalgın, durgun, çılgın, asi, çocuk, masum,
Çaresiz, güçlü, cesur, yalnız, aykırı
Tüm bakışlarına bakabiliyorum
Zayıf değilim!

İzlerinin bile yokolmasını dilediğim acıların
Karla kaplanır ve
Sıtmalı bir üşümeyle sararır canını,
Senin için biriktirip sakladığım
Simsıcak gözyaşlarımı yağıdıracağım
Canını üşüten karların üstüne...

Beni vur acılarının cehenneminde

Sevdamın bedeli olsun

Darağacındaki 'senli' hayallerime...

Ağır ağır yüzündeki çocukluğumla ölürüm

Korkma sürmem kanımı

Sensizliğin hüküm giydirdiği gözyaşıma...

Sevilay Yücedağ

Zulamda Özgürlüğüm 1

Her sabah uzaklardan görmeye çalıştığım
Gün ışıklarıyla birlikte
Özlemlerimi,
Görünmeyen yaralarımı,
Yüreğimin içinde avaz avaz bağırın
Ve duvarlarda mahsur edemedikleri
'ÖZGÜRLÜĞÜMÜ' paylaşmak istiyorum seninle..

Özlemlerimi anlatırken sana,
Orada içtiğin bir bardak çayı,
Burada senden gelen kelimelerinle
Kalkıp kendim demlemek istiyorum..
Bir bardak çayı seninle
Özlemlerim eşliğinde yudumlamak istiyorum..

Kelimelerinin yüreğinden koptuğu
Ve zamanın zalim aşımına uğratmadığın an
Bil ki ben en aydın rüyalarla
Yeni ve Umut dolu bir güne gebe yatıyor olacağım..
Senden gelen her satırda
"erken inmeye utanacak gece mahpushaneye"..

Sevilay Yücedağ

Acıyı Utandırdınız.!

Sizin çocuklarınız varmı?

Gözlerinizde sakladığınız ve saklamaya çalıştığınız illegal yaşları varmı, boynunuzu yakarak göğsünüze süzülüp akan?

Adı lânet bilinmiş, inkârın en yaman haliyle sulanmış toprağınız varmı?

O inleyen toprağın koynunda, açmaya yüz tutmuş tomurcuklarınızı kesik bir kulak örterken, kanayan kardelenlerin büzülen dudağıyla, öptünüz mü çocuğunuzun gülüşünün yasak kılındığı, en esmer en kanlı çamurların sıvandığı o masum yanağından?

Sizin hiç ölümünüze gülen oldu mu?

Çatlarken kafesinde göğsünüz, yanarken cehenneminizde, yuttunuzmu boğazınıza yapışan hıçkırığı, susturdunuzmu arşı çınlatan feryadınızı?

Adı en keskin ağıtlara yazılmış o uçurumdan inerdik göstermeden yangınımızı..Başımız çarpardı cinnetin dilsiz duvarlarına..Avuçlarımıza saklanırdı her teliyle yolunması yazgılı,oysa bir zaman yârin dokunmaya kıymadığı ateş kızılı,gece karası saçlarımız..

Size ne çok sorulası sorum var benim,şu kestiğiniz dönmeyen dilimle..

O dilimden akıttığınız ve bana/bize içirdiğiniz, tadını unutmamıza izin vermediğiniz dilimdeki kanımla.!

Cevabı bilinen tüm sorularım göğün bakışından akıyor yeryüzüne..Sizin yüzünüzde/yüzsüzlüğünüzde/yüreksizliğinizde saklı değil artık.!

Acıyı utandırdınız,kahrı,vahşeti,kıyımı,katliamı utandırdınız..Ahh su dökemediler sizin elinize.!

Hani diyorum bazen anlayalım! gösterelim anlayış! faili meçhule yazılan cinayetlerinize..

Sizde gösterin bize,az biraz uzatın başınızı geçmişe ve gösterin bize, dedelerimizin faili belli, ama tarafınızdan meçhule yazılan mezarlarını.!

Ölülerimizden korkarsınız çünkü; Onların kanında kendinizi boğacaksınız.!

Çocuklarımızdan korkarsınız çünkü; Onlar ateşin karnından olmayan vijdanınızı avuçlarında sıkarak doğar.!

Kadınlarımızdan/analarımızdan korkarsınız çünkü; onlar sizin coplarınızdan,sığındığınız gazlarınızdan KORKMAZLAR.!

Demem o ki öylesine bir yazıydı bu oldukça kısa tutulmaya çalışılan;

Son makarnasını yiyemeyen CEYLAN'ın gözlerini gözbebeğinde taşıyan,UĞUR'un okul önlüğünü Qoser'in en nazlı yerinde saklayan,AYDIN'ın sırasında oturan,CÜNEYT'in kırılan kolundan 'intikam' tokadı yiyen biri tarafından yazılmış.!!!

Sevilay Yücedağ

Ağırbaşı Cinayetlerim

İnsanlar derin kayboluşlarını unutturmak
Ve unutmak için bir arada yaşıyorlar sanki...
Yaşamak değil de 'yaşayamadıklarının'
O büyük kalabalıklarda
Nasıl olsa görünmez sanıp
Hayattan istifa etmemek adına
Yaşıyormuş gibi yapıyorlar belki de...

Yüzlerine takıp ve sonsuz bir inatla çıkarmadıkları
Gündelik zevk maskeleriyle
Tehlikesiz heyecanlar limanlarında
Demir atıp
O limanda aydınlatıyorlar uyurgezer ruhlarını...

Yaşadıklarını ispatlamaya
Tüm gücünü harcar bu insanlar...
Bizim bildiğimiz 'demirlerin' aksine
Tuhaf limanlara atarlar demirlerini...
Ve yüzlerinde kalın kirli bir maskeyle
Dünyayı doldurur uyurgezer ruhları...
Bu paslı ruhların
Son hızıyla arttığı yer ve gök arasında
Sıkışıp kalmışlığım
Hüznümün duvarlarını
Daha bir yükseltebilme adına yarışıyor sanki...

Anlayamadığım
Ve artık anlamak için
Hiçbir çaba harcamadığım
Birçok şeyin yanında
Anlaşılmayacağımı gayet iyi biliyorum...
Gel gör ki;
Anlatamadıklarım
Yüreğimi taşıyamayacağım kadar
Ağırlaştırdığı bir zamanda,,
Aykırı varlığımın eksik kalan
Senden kalan parçasını gördüm
Aykırı çerçevedeki yüzünde-bakışlarında...

Uzak ve YALNIZ şehirlerin umutsuz vaatlerini biriktiriyorum zulamda

Susunluğumun voltalarında işliyorum en ağır başlı cinayetleri...

Delirmişliğimizin dışlandığı

Tepeden tırnağa yalana batmış bu hayatın suratına çarpıyorum

Aykırı çerçevede gördüğüm yüzünde ve bakışlarındaki

Eksik kalan parçamı...

Sevilay Yücedağ

Ağlama Çocuk..

Ağlama çocuk
Şeytaniyla yüzleşemeyenlerin inadına
Gül yüzlü bir dünya yaratacağım sana
Saçlarının açlığını doyuracak annenin eli
Araba camları kendi yüzüne tükürsün
Bırak
Kardeşinin gözyaşıyla yıkadığın bezi
Ağlama
Gül yüzlü bir dünya sözü verdim sana
Saçlarını doyururken bir eli
Haydi yasla başını sol tarafına
Dolacak annenin diğer memesi..

Ağlama çocuk
Dudaklarını unutan gülümseyişi
Sana bırakacak yarını arıyorum
Kaç zaman çığlık oldum sesine
Kaç zaman mavi yıldızlar çaktım
Duyulmayan sesi yok sayanların
Geceyi utandıran terli gökyüzüne..

Ağlama çocuk
Bu devir başka devir
Cirit atan iblisler
Sırtarak gezer
Masumiyet çadırında
Bu devir
Doğuştan katil deliliğinde
Namusu vurur eteğin kucağında..

Ağlama çocuk
İsyan düşmüş gecenin dudağına
Beter bir açlıktan yatamıyormuş
Yakası açılmamış her yol üstünde
Karanlık nöbetine yatar gölgeler
Şen korkma
Üşüyen perdeyi titretsin camın
Unutma
Ayağı düz basmaz yere rüzgarın..

Ağlama çocuk
Fi tarihinden beri
Sol yanımda patlayan kederle
O kadar çok yürek öptüm ki
Acıya yapıştı dudaklarım
Söyle var mısın
Kelebeğin ömrünü uzatıp
Saklambaç oynamaya

Sobe tadıyla
Yıldızlara saklanmaya
Ah ağlama
Kirpiğine yapıştı dudaklarım
Ne olur ağlama
Kahrınla çırpınarak
Nietzsche duyarsa boğulacak yaşında..

Sevilay Yücedağ

Ah Gözlerimin Nur'u,Gelmedin.!

Bir yokluk ki sorma
Yine esmer sancısıyla sızlatıyor tenimi
Hasretinle birgün daha büyüdüm gördünmü
Gün dalgındı,yolda kaldı gözleri
Gece huysuzlandı,yıldızların derisini yüzüyor
Ah sevgili
Ah gözlerimin Nur'u
En sevdiğin türkünün nakaratı yoruldu,dönmüyor dilim
Oysa
Ben halâ maviyi koruma telaşındaydım,siyahın ihanetinden
Yine mi adınla başlayan imgelerim kıyacak canıma
Cirit atıyorlar, sensizliğe saklanan gölgemin üstünde
Bak yine o eşkiya haykırışı parçalattın dudağımda;
Gelmedin.!

Sana uzak kentlerin,umutsuz vaadlerini biriktiriyorum zulamda..

Namlunun ucundaki yüreğimin menzili sana doğru
Ama karanlığın kollarından kurtulan her yeni gün
Ayrılığın o kahpe duruşuyla çarpıyor suratıma
Ah sevgili
Ah gözlerimin Nur'u
Nice suskun aklar biriktirdin içimde çığlık çığlık
Dayanmadı mı kemiğin,hasretin ışıldayan bıçağına
Bir bilsen nicedir oynuyor benle
Boğazıma saplanan o zehirli ışıltı
Ve her doğan güneşle,daha bir sen kokuyor
Üstüme yıkılmak için bekleyen,bu evin duvarları
Bak yine o eşkiya haykırışı parçalattın dudağımda;
Gelmedin.!

Sevdiğin kelimelerim gibi,renklerde tükettim hepsiyle kavgalıyım..

Sen giderken
Ellerime,yüreğime,gözlerime ve gülüşlerime bıraktığın
Siyaha sahiplenme durumundayım
Her rengi sana,onurlu kavgana kurban yaptım bilesin
Mevsimplere direnen tomurcukların,teninde ömrüm
Ah ömrüm
Ah gözlerimin Nur'u
Kurumuş yapraklarda göçtü,titreten dudağımdan
Sensiz, asırlar boyu yaşamsa yere batsın
Kokunu saklıyorum koynumda,işte tam sol yanımda
Yüzümü toprağa gömsem de ne çıkar
Kimsesiz ve kimliksizliğimin aşıkâr edilmiş
Sinsi bakışlarla örülmüş,sınır boylarında
Uyruksukluğu değil,ölümü tercih eden bir çocuk gibi
Acının soluğunda,kan kaybederken dünüm
Ben seninle,susturulmuş bir çağın son bakışıyla

Ben seninle,keşkeleriyle dertleşen bir kadın telaşında
Ben seninle,aşk bedduasını yağdırmadan üstümüze
Üşüyen tenime giyip kokunu
Bastığın toprakta ölüm diledim
Ama sen
Bak yine o eşkiya haykırışı parçalattın dudağımda;
Gelmedin.!

Sevilay Yücedağ

Aklımın Ecelisin..

Artık inzivaya çekildi umut
Yan gözle bile dönüp bakmaz yüzüme
Seni anlatabilmeye yetmeyecek ömür
Ne yazsam,ne söylesem eksik
Korkarım
Bir gözü kör olacak,bir ayağı kesik..

Oysa
Bir dokunuşun için terkederdim masumiyeti
Olmayacak dualara amin diyenlerin suratına
Yedi cihan hatrına,yedi mühür içinde
Yedi canlı,kapkanlı yüreğimi açar
Gelmiş geçmiş en büyük günahımı çarpardım..

Pusuda bekliyor hain çaresizliğim
Aklımın eceli olup şahdamardan süzülecek
Nefesinin işgâlinde kalmalıydı nefesim
Saklanmış çığlığımda boğuldum
Ey en sevgili
Ey yüzümü döndüğüm kıble
Ey adına adaklar adadığım
Boynumu sundum ellerine azrailini kandırdım
Ben seni değil
Sana gelen kederlerden ölümü seçtim
Bil ki
Seni ceheennem azabı kadar seviyor
Seveceğim..

Biliyorum
Yarım kalacak adınla başlayan son cümlem
Mesela yazamayacağım hayatımın en uzun şiirini
Yani seni,yaşanmaya değer tek değerli kesitini
Yetsin artık dediğimde yetirseydin sevgili
Bitirseydin hasreti dayanmadan şakağıma
Bak şimdi
Bir intihar eylemi düzenliyor yokluğun
Takatini sol yanındaki ağrıya satmış bedenime..

Bazen diyorum
İyi ki yoksun sevgili,iyi ki yoksun
Geberesice hasretinin
Yatalak kalbimin göğüs boşluğunda
Nasıl çırpındığını görmüyorsun
İyi ki yoksun..

*Şiir anarşisttir dememişmiydi usta
Şair gerillaysa,silahıysa kalemi

Kanım damlıyor kâğıdın efsunlu beyazına
Seni yaşayamadan çektim hep günahımı
Artık ölüm hicranım
Bu söylenmiş son sözüm olsun
Söylesene
Kendi silahı nasıl vurabilir şairi.?

Sevilay Yücedağ

Amed'i Öpüyorum Alnından..

Şehir kaldırım yürüyüşüne çıktı
Nizami durmalı binalar
Balkonlar tepeden bakmalı
Sus pus elbise giyinmeli çocuklar
Ve korkuluklar
Kendi gölgesinden korkmalı
Toplama kampı bu ülkeden
Beton yüreklere zıplayan
Taşlar da toplatılmalı
'Gereken yapılmalı orantısız'
Sığamaz olduk zindanlara
Hemen şimdi
Otuz altı bin zindan daha yapılmalı..

Her sabah
Amara'dan doğan güneş
Ateşten dudağıyla
Halkı öper yüreğinden
Sen
Bozguna uğrayan panzer
Direncin başkentinde
Bir utansan halinden
İşte
Dilime yapışan slogan
Bin umutla
Amed'i öpüyorum alnından..

Ey benim
Mezopotamya'mın atardamarı
Anamın ağıt sıkıntısı çekmeyen diyarı
Özgürlük şiirleri yazdım
Elimde yüreğim
Toprağımın dilinden
Dillendirsin Rozerin
Amed bu
Aşkın
Özgürlüğün
Umudun adı
Ah yine
Dilime yapışan slogan
Amed'i öpüyorum alnından..

Sevilay Yücedağ

Aşkın Azap Vakti..

'Beyin zulmü zor olur'

Kim neden görmek ister ki
İçimdeki çöl yangını
Her gece sinsice üstüme yürüyen
Bu işkence bitsin
Verme zamanı çoktan geldi
Ayuçlarımdaki kanlı mendili
Görmüyormusun
Çanlar çalıyor aşkın azap vaktini
Uyan
Sevgili koynunda yatan sevgili
Bir tutam gülüşüne kul olmahtım
Sen bana ellerini,gözlerini,her halini
Sen bana kendini paylaşmanın acısını yaşattın
Artık
Yarama kurt girdi,iflah olmam bekleme.!

Kim bilebilir ki düşündüklerimi
Düş üstüne düştüklerimi
Bu vakitler
Tam da bu vakitler şakağımı deler
Zavallı bir mum alevine saplayıp bakışımı
Şuurumu kaybettiren bütün gerçekler
Bak yine kafayı yemiş bir şiir düştü peşine
Bana kalsa derim ki
Ey sevgili başkasının olan
Seni sevdim ölesiye
Ne farkeder,haksız bir hükmün gönüllü mağduruysam
Şimdi orada
Kokunu bıraktığın ten nerden bilebilir
Seni sevmek
Gecelere de güneş doğması gibidir..

Benden sonra
Kim ateşinle yanar yıllarca
Kimin damarlarından akarsın oluk oluk
Sensiz yetimdir toprağım,cinnet geçirir
*Binevşa Narin'in çılgına uzanır ağıtlar boyu
Paslı bir hançer ağrısıdır saplanan bağrıma
Ben yaşarken daha az olmadı yangının
İnan bunu yalnız sen bilirsin
Neyleyim ey yâr
Gölgende yaşamak düşmedi benim payıma..

Sevilay Yücedağ

Barıştı Mavzere Sarılan..

Adaletinizin keline bit düştü
Haydi kaşayın
Kestiğiniz parmağın acımayan yanıyla
Ters duruyor kalemler
Gayri adil masa da
Katledilen geçmişin
Lavdan yakıcı yarası
Yarasına basa basa
En yüksek bahis oynanıyor
İnsanlığın üstüne
Genliğe geleceğe kıyasıya..

İpinden koparıp çığığını çocukların
Zindan avlusunun göğünde
Uçurumlardan umuda yükselip
Yüreğimizle dalgalanan
Uçurtmaları vurdular
Oysa
Umut kuşatmasıydı mevzi
Barıştı mavzere sarılan
Tabutlardan haykıran sest
Toprağından fırlayan binlerce ölü
Barış diyordu
Ölü gözleri mavi..

Anlık bir boşluğa düştüm
Sandım ki
İlam-ı müebbet giyindi zulüm
'kahrolsun işkence yaşasın ölüm'
Onur direnişi adına
Sandım ki zulüm
Tabutluğa kapatıldı Mamak'ta!

Beynimi yumruklayan betonda
Düştüm düşümün üstüne
Netameli uykudan uyandı infazlar
Kırpiklerin uykuya döküldüğü yerde..

Şimdi
Katli mubah kılan kelimeler
Duaya durduğunda
Papazla papaz olan imam
Kirli pazarlıklara açtı elini
Kanlı ayin arenasında.!

Oysa siz barışa
Kendi saçlarıyla kendini boğan her gece de

Binlerce şafak borçlusunuz
Umuduna sıkılan bir mermiyle
Gözleri barışa açık giden
Binlerce can borçlusunuz..

Rengine kan karıştığında beri
Asaletinden utanan kırmızı
Utanma
Unutma renginle ödenen bedelleri
Eğer bizsek
Barışa sıkılan kurşunların siperi
Sana söz
Her rengin bir tutam tebessümüyle
İntihar suskusundaki mevsimleri
Devrimce dirilteceğiz
İncitmeden kardeleni
Dirilteceğiz
Toprağa can veren ölülerle
Toprağın sarısına
Revan olmuş yeşili..

Sevilay Yücedağ

Beni Kutsal Karanlığına Götür

Kelimeler yine darmadağın bana küsmüş,,
Ağzımı ayrılık açmıyor..
Soğukunda erirken yokluğunun
Yüreğimdeki en sessiz harflerle sesleniyorum sana;
Nerdesin? ?
Ve sen sağır suskunluğunla
Hesapsız mesafelere çare olamayacaksın
Biliyorum..
İmkansız bir sevdaya
Çare sunmanıda inan beklemiyorum! ! !

Öyle uzağımki kendimden
Bir sürgün başladı içimden sana doğru
Ağır bir darbe oldu yokluğun..
Hiç bir güneş aydınlatmıyor
Gözlerimde kanayan seni;
Üşüyorum..
Beni kutsal karanlığına götür..

Bana kelepçeli düşlerden
Sana uzanan köprüler kur..
Kur ki avaz avaz koşayım sana,,
Varsın ulaşmıyayım nefesine,,
Damarlarımdan çekilsin sensizlik,,
Dokunamıyayım kokuna,,
Sen yine imkansızlığı vur suratıma
Bir değil binlerce kez öldür beni,,
Yeterki;
Bir tek saçlarım ellerinde asılı kalsın! ! !

Yaşayacak yer kalmadı bana
Nefesimde kanıyorsun;
Bak yoksun! !
Bunun anlamını biliyormusun? ?
Şimdi burada değilsin
Hiç olmadı ve hiç olamayacaksınki..
Erişilmezim
İmkansızlığımın adı
İsmi düş yapıyorum yastığıma,,
Ve yüzümü gömüp avuçlarına
Kokuna sığınıyorum
karanlığın perdesini yırtsin ellerin..
Ben yine direneyim sensizliğe
Ama gözlerim,,
Gülüşlerim,,
Düşlerim,,
Ve RUHUM
Saçlarımı astığın ellerinde emanetim kalsın....

Sevilay Yücedağ

Beni Sevdiğin Kadar Varım

Bizim gözyaşlarımız kirpik ucunda hazır olda beklerdi
Biz ağlamaya kurulmuştuk..
Ağlamayı seviyormuyduk yoksa;
Ne kadar ağlıyorsam o kadar varım diyenlerdenmiydik bilmiyorum..

Köprü altı çocuklarının kimsesiz efkarı gibiyim şimdilerde..
Tuhaf bakışlı bu şehirle göz göze gelmemek için,,
senden-benden vazgeçmiş vakitlerin toprağına gömüyorum
Senin sevdiğin gözlerimle,,benim sevdiğim gözyaşlarımı..

Namlunun ucundaki yüreğimin menzili sana doğru.
Karanlığın acımasız kollarından kurtulan her yeni gün,,
ayrılığın o kahpe duruşuyla çarpıyor suratıma..
Ve her doğan güneşle daha bir 'sen' kokuyor
üstüme yıkılmak için bekleyen bu evin duvarları..

Sevdiğin kelimelerim gibi renklerde tükettim hepsiyle kavgalıyım! ! !
Sen giderken;
ellerime,,yüreğime,,gözlerime ve gülüşlerime bıraktığın
siyaha sahiplenme durumundayım..
Yalnızım sanma sakın
öfkeni dağlarda,,erdemini yüreğimde,,kokunu nefesimde saklıyorum ben..

Düşünme sen beni
her rengi sana,,onurlu kavgana kurban yaptım bilesin..
Yıldızları saklıyorum koynumda,, yüzümü gömsemde toprağına ne çıkar..
Okursan bunu ağladığımı düşüneceksin yine üzüleceksin,,
ama unutma ağlayabildiğim kadar varım ben..

Hükmü sabit kalacak yaramın adı belli,,sustuğum kadar çığlığı belli..
Sevdanın korkağı değiliz üzme kendini,,kavga bakışlım bulut gözlüm..
Hayallerinde sıcağın üşümede,
ay ışığı vurduğunda duvarlara terime sensizlik karışsada,
yitik gölgene mihlansada gözlerim unutma;
"Ben sadece ağladığım ve senin beni sevdiğin kadar varım"

Sevilay Yücedağ

Benim Değilsin..

Mimlenmiş bir ömrün son sahnesinde
Suya yazsam geç kalınmış zamanların sırrını
Yüzünden düşen bin parçayla gençleşse tarih
Sonra otursam dizlerinin dibine
Elimde yüreğimle
Benim olsaydın diye inleyen
Çaresiz sevdamin sabaha çıkmaz vaktinde
Bin parçayı toplayıp bir edebilsem..

Sağım solum yerim göğüm senden ibaret
Bilirmisin derine damlayan sabrın kanını
O kan ki
Her günüme bin yıl düşen kaderimi lânetler
Ey sevgili,hasreti şahdamarından kanatan
Gözlerimi kapatıp yokluğuna dokunuyorum
Ey mavi niyetine dilediğim benim değilsin
Kokunu öpüyorum,yanındaki hiç'liğime aldırmadan
Anladım yâr aklımın ecelisin,zavallı etme beni.!

Ölü çıktığım her sabahta sensizlik girdi koynuma
Görmüyorsun
Saçlarım yanıyor yüreğinin memleketinde
Gizli bir rüzgâr estir benim olmayan ellerinle
Haydi söndürsene/alevlendirsene.!
Akrebin yelkovana küstüğü şu saatte
Hangi diyarda,hangi ten bilir teninin kutsallığını
Kim bilebilir,umut bile toplamış tası tarağı
Benim değilsin
Artık umut güneşin batıdan doğduğu yerededir.!

Sevilay Yücedağ

Benim İçin Bir Şey Yap..

Benim için bir şey yap
Mesela
Unuttuğun bir rüya gör
Yangınlar içinde bir can
Yangın kızılı saçlarından yanan
Y/andıkça
Surların eteklerinden yükselsin dumanı
Güneş bulutlu uykularında kalsın
Kör olsun sabah
Süzülmesin şakağından içeri
Karanlıkta kal
Korkma
Altı üstü yalancı bir rüya
Sahibine zimmetlidir yalan
Ondan başkasına
Görünmez ki karanlıkta..

Bir şey yap benim için
Mesela
Yalnızlıkları unutmayan mekana
Mezarlıklara yürü
Unutma
Onlardır sadece
Dibe vurmuş yalnızları anlayan
Rüzgarın yuttuğu sessizliğe aldanma
Kim olduğunu değil
Beni sor orada yatana
Söylenmeden kalan o derin sözler
Hiç saydığın aşkın çığlığını
Ve
Boynuna yapışan ahlarımı duyacaksın
Her gün bir mezara
Dikenini kanatan bir gül bırak
Gölgene gömdüğün ölü hatrına
Dilsiz değil o taşlar
Vefasız değil
Kendini
Kendini sor orada yatana.!

Yapmalısın diyorum
Son bir şey yapmalısın benim için
Zamanın benden sonrasına uyan
Mesela
Hiç affedilmemiş bir hata
Aşkın göze perdesini indirdiği anda
İhanetin anasını doğurmalısın
Mesela
Şu orta yerde duran yarama bak

Haydi
Tuz gölünü cehenneme çevir
Yarama baş
Zulmün öğretmenliği adına
Artık güneşim karanlığın ağzında
Öksüzlüğüme çarpan anamın ağıtları
Uçurum boylarında
Orda
Yalnızlar mekanında
İsimsiz ve kimliksiz bir taş ara
Bir şey yap benim için
Taptığın Peygamberler aşkına.!

Sevilay Yücedağ

Bıraksalar Konuşacak

En iyi O bilirdi
Direnişin yüzü hürmetine doğdu tarih
Çatık kaşlı güneş bakışlı adam
Açlığın ka(r) nında sızlayan geçmiş
Bıraksalar konuşacak
Kirpiğinde ok gözleri nişan
Derinine bakarsan
Geleceğin aynası
Soyludur öfke avlusunda
Soyludur isyan
Karnı kurşunla dolu
Ağı ekmeğe yasak
Dudağında bir türkü
'Ağzımda bomba ağzımda gaz'

Yapraklarını titretip
Kardelen ölüleri asarlar her kente
Açlık gibi tabut tabut
Ölüm büyür içinde
Çatıdaki güvercini vurup
Gençlerin ayaklarını kırdıkları
Bu yerde
Mahpushanede
Onur direnişinde
Grevde
Eylemde
Dilini kulak arkasına saklayan
Sus pus İşleme elbiseli
Eşkalinden korkan bu ülkede
İdam mangası önünde
Ama bıraksalar
Bıraksalar konuşacak
'Nasıl sığar bunca onur
Onursuz bir tecride'

Halkaları can zincir
Halkaları kan
Kaç can saklı
Kaç yumruk pasında zincir
Duvar dibinde darbe
Anacığının bedduası çınlar
Eylül katillerinin suratında
Sonra ahı sonra gamı
Güvercin çığlığında
'dayan oğlum yavrum dayan'
Sonra
Döner gelir yasal bir tekme
Ama yine de
O susmaz konuşacak
'Kahrolsun işkence yaşasın ölüm'

Siz yine de susun
Saklansın diliniz kulak ardına
Tanınmasın eşkaliniz
Kan kokulu topraklarda

Şiz susun
Ölmez Onlar
Önce beni
Haydi şimdi;
Beni Mamak'ta gömün
Amed'de beş noluya
Sincan'a gömün beni
Şakran'da bir sürgüne
Kırıklar'a Kandıra'ya
Midyat'a gömün beni
Avaz avaz susun
Hacılar'a gömün beni
Gömün beni
Ve susunn

30.09.2012

Sevilay Yücedağ

Birazdan Ölüm Gelecek..

Hayalini çek duvarlardan
Birazdan ölüm gelecek

Ben hep gözlerinden baktım
Her çiçeğin en nazlı rengine
Gözlerinde tanık oldum
Pimi çekilmiş imdadıyla
Dikenini kanatan gülün kıyametine
Gözlerin vardı inadına
Soluk aldığım yeri bilen
En mistik yanındım senin
Şu acuze yokluğun kadar
Aşikar olamayan
Şimdi çek hayalini duvarlardan
Ağız dolusu gülerek
Birazdan ölüm gelecek..

Artık kimi öpsen ağzım kımıldamayacak
Yastığının diğer yarısına düşmüştü elin
Başkasının yüzüyle girdim rüyalarına
Artık kimi sevsen kimse kiskanmayacak..

İçimde son yağmurun suları birikti de
Ben susuzluğundan kırıldım
Her mevsimin kış
Her günüm Eylül
Eylül'ce yürek ağrılarında gezip
Mayın tarlalarında yattım
Yandım yakıldım gören oldun mu
Yangınımın külleri üstünde ayak izlerin
Yolunu bekleyen imha edilirken
Yetim bakışlarıyla düşerken yere
Sende isyana geleceksin
İsyana geleceksin sende
Haydi
Çek şimdi hayalini duvarlardan
Birazdan ölüm gelecek..

Yorulmaz bu suskunluk jilet çiğnerken ağzım
İliklerimde kan kazanı kaynıyor ihanetin
Dizlerimin üstüne çöktüm
Sırtımda paslı hançer ağırlığı
Gözündeki göz izini ihanet saymaz mı cinnetim
Belli ki canıma susamış resimlerin
Siyaha boyayıp kefenimi yanındaki boşluğu doldurmuşsun
Ah sen
Tüm zamanların en haklı tarafında yargılanan sevgili
Benim

Aşk gibi sadakat gibi müebbetliktir suçum
Artık yeter
Şimdi çek hayalini duvarlardan
Soluğunu üfleyerek şakak hizama
Birazdan ölüm gelecek..

Artık kimi öpsen ağzım kımıldamayacak
Artık kimi sevsen kimse kıskanmayacak
Hergün tek tek unutursun adımın her bir harfini
Artık kanayan aynalarda yüzü yok eşgalimin.!

04.04.2011

Sevilay Yücedağ

Bizi Evrene Anlat..

Sıkın ölüm dizelerinin karasında
Yağmur gülleri yağar zamanın belasına
Yedi bin çocuk göçünde acı büyütür
İçimde ne kadar gece ne kadar yıldız
Ne kadar kayar yıldız bu baş belası gecede.

Savunması bir kol hıçkırık kapısı
Bir kez daha ateşe verilir
Süt emen çocukların çığığında Halepçe
Beride Kawa'nın Özgürlüğe çarpar sesi
Rahminde acı büyütür vatan
Bir gülüş acısı giyindiğinde yüzün
Kulağındadır en dağlı uğultular
İçindeki yosunların uyanışından belki
Adımlarındaki kırıklığın yollarda bıraktığı iz.

Beyaz tuzsuz bir aklığın içinden boy vermede kardelen
Çınlasa da alınımızın karasında ötekileşen acılar
Bırak uzasın tırnakların kırık kanatlı kuşun pempe çığığında.

Süngü giyinmiş bebeler alınının akında ordadır halâ
Ordadır Dersim'ce güllerin içinden bakar
O çığıksız sessizliği, teninde derelerin ışıltılı kıvancıyla
Bükülür sesin, eğilir içinde bilmediğin bir yer
Ah o yer, ölümsü kokusu geçmişe düşmenin acısına sancıyan.

Artık çoğaltır kendini her kelime
Özgürlük gülen gözlerinde belirir
Gül gül ki gülmek en çok sana yakışır
Halkımın üzerinden, temelinden kaçır yılanlar.

Nar ağacı doğrulur güvercin gözlü bir alemi semada
Doğduğu eve döner bütün sürgünler
Dil kelepçesini çözer
Bir yaranın kabuğu gibi hangi dilde susmuşsa şehirler
Kalbinin sesine usulca basıp
Yarasına yaprak saran yeşilin sızısını
Özgürlük aşkının vazgeçilmez kırmızısını
Bal rengi sarı bir gümbürtüyle
Sesimizdeki kumu sil bizi evrene anlat..

Sevilay Yücedağ

Bu Gece Ölüm Ölmeli

Haydi gösterelim
Sizde buyrun
Bakın bu yara
Diş izlerimizden kalma..

Derdim derdine yanıyorsa
Bu gece ölüm ölmeli
Çocuklar doğmalı
Kıvranan atlasımızın yapraklarına..
Bu düştüğümüz yer
Yaramız olmalı
Nefesimiz ağzı açık yaramıza mı olmalı
Mahşerin korkaklığına mı dönmeli gözlerimiz
Göğsümüze kanlı tarih mi çökmeli
Adalet ateşiyle dudaklarımız yanarken
Kandan milmi çekilmeli
Ağzımızın kuraklığına..

Derdinle kahrım kahrederse geceyi
Üşürse kirpiğim yıldız seğirdiğinde
Yağarsa yüzüm yağmur kesiklerine
Ya birde
Gölgemin dallarına yaslanmışsa
Yırtık kanatlı o yarasa
Ah bilirim
Sızım sızım bilirim
Kan sızımı bilirim
Yurdum başgöz edilmede
Ateş barut sofrasına..

Derdim Amed'e düşer derdim Dersim'e
Halepçe'li bir gazel yağar yüzüme
Çatlatır toprağın ardamarını
Çığlık çığlığa yürür cadde
Çığlık çığlığa yürür duvar
Çığlık çığlığa yürür zindan
Dişlerim saplanır kanlı yarama
En mahmur uykusuzluğundan fırlar
Dilsiz,kimliksiz,kimsesiz memleketim..

Haydi gösterelim
Sizde buyrun
Bakın bu yara
Diş izlerimizden kalma..

Sevilay Yücedağ

Dilba/Rüzgarın Kalbi

Gözlerini kamaştırabilsem ayrılığın
Şu rezil uzaklığı göremese..
Yastığımda esneyen hayalinin
En gizli paçasından tutup
Geceyi örtebilsem üstümüze..
Sensiz taraflarımda hiç açmayan güllerin
Kanattığı ellerimle dokunabilsem yüzüne..

Sonra sen diye her gece koynuna girdiğim
Zamansız ölümlerimin vijdanını dilenip
Hiç olamayacak kızımızın adını fısıldasam kulağına;
Rüzgarın kalbini,
Yüreği rüzgar olanı estirebilsem şakaklarında..
Yaşanamayan tüm sevdalara inat
Oluk oluk akıtabilsem seni damarlarımda..

Varsın sen yine ekle beni sonsuz susuşlarımıza
Susarak haykırdığımız tüm yasak sırlarımıza
Yüzünde hiç durmadan kanayan o kutsal ışığa
Ekle beni..

Ve kirpiğinde duran en firari uykuyu
Emanet bırak bir yıldıza
Gözlerini kapat yüzüme bak;
Ben diye gördüğün ne varsa
Sonsuz ihtişamıyla
Sadece Senin Yokluğundur
Hiç olamayacağındır..

Tüm ömrümün son günü
Ve geriye kalanın ilk günü gibi,
Ateşte kül olan,
Yangında eski bir haber olan,
Tarihin boynundaki düğüm
O düğümde boğulan her Sevdalının ahındaki
Doğmayan güneş gibi,
Gülüşünün eksik olduğu yerlerde
Ölecek kadar Seviyorum SENİ....

Sevilay Yücedağ

Dört Adımlık Hücrem..

Hatırlarmısın beni
Aşkın gözlerin de unuttuğum
Uyuttuğum
Masalımı uyandırdın
Bir çift sözün dokundu önce elime
İsyanım avuçlarımı yaktı
Kanıma dokundu
'görölmüştür'damgası
Avazıma saçlarını doladın
Saçların ki
'görölmekten' zarfını yoran
Dağlardan zindanıma inen
Kekik reyhan kokusu..

Hatırlamalısın beni
Dört adımlık hücre de hasret zengini
Şimdi nerdesin
Zagros yürekli yarım
Seslensem
Yaşal bir dipçik açsa
Göğüs hizamda
Ah seslen/sen
Kürdi bakan gözlerinle
Şu kısacık voltayı yarıda kessem..

Hatırlasana beni
Kaç bin yıl geçti
Ben hala unutmadım
En anlamlı sloganı yazan
Aşka
Şevdaya
Özgürlüğe
Emek katan ellerini
Unutma sakın beni
Dört adımlık bu yerde
Asrın esareti tepinir
Mazgal döven yüreğim de
Söyle
Dilinde ki yasak türküyü
Demir kapı sallansın
Soğuk ranzam ısınsın
Kızgın namlu sıcaklığınca
Munzur'da ayaklansın düşlerim
Susma
Sakın unutma
Soysuzu bozguna uğratan sözü
Unutma
Umut yeşertecek özgürlüğü..

Sevilay Yücedağ

Düşlerimdeki Pusu

Bir düşün en görülesi halidir gülüşün
Amansız özlemleri biriktiren kuytusunda..
Gözlerinden baktığım çiçeklerin
Şefkatli rengini İliştirip saçlarıma,,
Sonra;
Sevdanın uçurum sureti yüzümü gömüp
Yakamoz düşmüş avuçlarına
Huzurlu-yarınli bir nefes çeksem
Ömre dair ne varsa adayarak uğruna....

Ah bir görseydin
Alnıma yazılı değil kazılı olmazın
Sen'li düşlerime kurduğu pusuyu..
Görebilseydin Sen
Özlemin kokan her sözümün
Bağrında kanayan çizikleri..

Saltanatını sürüyor yine yokluğun
Yanımda oturan Sevdan ağlıyor..
Sinsi bir gecenin orta yerinde
Hangi delirmişliğin tarafındayım bilmem..

Gözlerimde döllenmiş kederiyle
Sonu gelmeyen lanetli suskunluğum..
Sevdana titreyen sol yanım
Çılgınlığın eşliğinde
Gecikmiş hesabını soruyor benden;
Hangi çağların
Bedeli ödenmemiş Aşkalarının öcü alınıyor
Şahdamarımızda durmadan kanatılan çocukluğumuzdan..

Sevilay Yücedağ

Evlat

Duydum ki ölü çıktığım her sabahta
Ölü annelerin rahminden isyanlar topluyorsun
Yapma.!
Çünkü ben
İsyanını gömecek derin kazılmış kırmızı bir şafakta
Açlıktan sütü kesilmiş evlatsız bir anne bırakacağım sana
Bekle.!

Beklerken biraz uyu
Doğduğundan beri uyuttukları gibi seni öyle uyu
İstersen 'analar ağlamasın'lı bir rüya gör
Sen bilmezsün evlat
Böyle rüyalar tersten görülür sonu kabusa döner
Öyle olmasaydı hala ağlatabilir miydi bizi bu itler..

Kendi duasıyla çarpılan azizlerin ayinine girip
Kırk çarmıhta gezinen yalanlara ibadet ediyorsun
Yapma.!
Ahh be evlat öğretmemişler sana
Susmayı giyinenler kendini yakanlardır
Melun ellerde titreyen mumlar gibi
Yatsının geleceğinden korkmayanlardır..

O lanet gidişinden beri
Keşkelerim Cudi'nin karnını tırmalıyor
Sabrım sabrını delerse göğün
Gidişin kadar lanet sustuğum için
Adımla başlayan küfürlere bela
Namlusundan fırlamaya geç kalmış mermi
Nuh'u uykusundan zıplatan tufan olurum..

İşte böyle evlat
Ne ben anlattım ne anlatsam sen anlardın
Mesela
Çok düşündüğüm için insanların beni deli sanmasına aldırmamda
Parayla zaten işim olmaz çünkü para puşta yakışır
Ama
Zengin çocuklarının içi doluyken dönüp de bakmadıkları
Bir muz kabuğu görsem yolda ağlarım
Aklıma bir anne gelir kendi aç sütü yok
Komşunun verdiği ilk ve son muz yavrusuna yediren
Muz için saatlerce ağlayan yavrusuyla anneye
Yirmi yıldır ağlarım..

Aslında ben sana son bir şiir yazmak istedim
Ama olmadı çünkü ben şair değilim

Mektup de vasiyet de zatın ne istiyorsa onu de
Aklıma bir kadın geldi bak yine
Bunu unutma evlat
Doğumuna gün sayan kadının uğradığı tecavüz
Kan kaybından ölmeyi bile beceremeyen bebek
Şam'dan gelen babanın
Beş aylık yavrunun suratına indirdiği yumruk kadar acıtır gerçek..

HOŞÇAKAL EVLAT..

Sevilay Yücedağ

Eylül Gönderdim Sana..

Eylül gönderdim sana
Aşkla karıştırıp
Umut doldurdum heybesine
Yılları yükleyip sırtına
Nasıl gittiysen Eylül'de
Yollarda bıraktığın gözlerime
Gözlerinden doğurup güneşi
Artık güleceksin
Artık geleceksin diye..

Eylül takıldı canıma
Gelmezsen öleceğim
Gözlerimde renkler kör
Siyahi şafaklarda
Yalnız mavi dilendiğim
Sabrımı sınavan tufan
Ellerini titretti Nuh'un
Yedi cihan sallandı
İnsafına düştüm
Düşüme dişlerini geçiren gecenin
Ah en çok Eylül'de öldüm
Öleceğim gelmezsen
Gelmezsen öleceğim
Netameli aylardan
Şubat'ı seçeceğim..

En çok Eylül'e yakışır
Gözü açık giden güvercin ağıtları
Ah yine yazıklar oluyor
Hayatın bizzat kendisine
Çemberinde kuduran cinayet
Herekol'un yüreğinde bir sancı
De haydi dedin
De haydi
Zamanı şakağında patlattı.!

Bu son Eylül
Gelmezsen
Umuduyla umutsuz kalıp
Kendini boğacak Pandora
Gideni beklemeyi bilenin
Güvercin çılgınlığından
Kan düşecek çatısına
Gelmezsen öleceğim diyorum
Haydi
Kırmızıyı iklimsiz kıl
Gözlerinden doğur güneşi
Hemen şimdi
Mavi olsun bütün gözlerin giyindiği..

Sevilay Yücedağ

Ez Li Virim.! / Ben Buradayım.!

Siyasi bir depremin
Siyahi bedeninden
Fay hatları takıldı ellerimize
Kanatarak kıvrımlarımızı gezinen..

Hem mahkumuyuz bu soğuk hücrenin
Hem de ölüme alkış tutacak seyircisi
Biz ki
Nice devirleri aşta geldik
Yabancı değil gözlerimize tel örgü sancıları
Biz ki
Adaletinizin,mazlumların ahıyla lanetlenmiş yüzüne
Araba farının ışığında apar topar astığınız
Seyid Rıza dedemizin gözleriyle
Biz ki
Qoser'in nazlı semalarında okul önlüğü dalgalanan
Küçük teröristimiz Uğur Kaymaz'ın gözleriyle
Biz ki
Dersim'ce güllerin içinden alınının akıyla bakan
Süngü giyinmiş bebelerin gözleriyle
Biz ki
Bugünkü çürümüş yargınızı tarihe yazan
Ölüm oruçlarına revan ettiğiniz
Hayri durmuş,Kemal Pir,Alî Çiçek,Akif Yılmaz'ın gözleriyle
Ve biz
Dilinde üç renkli Özgürlük türküsüyle
Kawa'nın Özgürlüğe çarpan sesinden
Direnişe miras
Şönmeyen
Üç kibrit alevinin aydınlattığı yüzümüzle bakarız.!

Ez li virim.!
Dönmezse dönmesin diliniz dilime
Boyun eğmem
Yüz sürmem kokuşmuş kürsünüzün önünde
Beş bin yıllık tarihiyle nadide bir halkın
Haklı davasını,Onurunu,Gururunu taşıyorum sırtımda
Sizin
Kanla karışık vatan dediğiniz toprakların
Çok eski hainiyim
Pranganız ayağıma,kelepçeniz kollarıma
Mayınlarınız Dilime yataklık mı edebilir
Yüreğiniz var mı sizin
Hanginiz Dilime susturucu takabilir.!
Yılmayan,yıkılmayan bir Halkın evladıyım
Yılmam,yıkılmam
Toprağından taşına Mezopotamya'm Özgürleşene kadar
Burada ve her yerde dimdik,onurumla ayaktayım.!
Dönmez dilim dilinize
Sordunuz söylüyorum;

Ez Hatip Dicle
Ez li virim.!

Ez li virim.!
Köylerinde yürekleri yakılmış insanların
Askıya alınmış bedeninde,hayallerini titrettiğiniz
İşkence tezgâhlarında,boyun eğmeden can veren
Ağzında biriken kanı
Eylül sabahlarının,suratınıza tükürdüğü
İnsanların sözcüsüyüm..
Tarihinize kara bir sayfa daha açtınız
Ne mutlu adaletinizin temeline
Hayri demedi mi size
Ben söylemedin mi;
Tarih sizi yargılayacak
Bizi ise haklı çıkaracak.!
Haydi korkmayın,dimdik bakın gözlerime
Derininde, Özgürlüğün başkentini göreceksiniz
Ama benim dilim dönmez dilinize
Sordunuz söylüyorum;
Ez Nejdet Atalay
Ez li virim.!

Em li virin.!
Sanmayın ana dilimizin ahı tutmayacak
Ve tarih yargılamayacak sizi
Kollarımızdaki kelepçeniz kaç yazar
Engizisyon mahkemeniz yargılayamaz bizi
Siz kendi kininden korkanlar
Siz cellat kırmızısına tapanlar
Siz ölüm yazıcıları
Vahşetinizin kılıç kesmez
Tarihte asla silinmez lekesinin
Hem tanığı,hem sanığıyız
Em li virin.!

Sevilay Yücedağ

Gardiyan Zulmün Nereli..

Yine geleceğim dediğin yolu
Her gün biraz daha çekiyorum içime
Burada
Boynu kırık bakışlarıma
Bahar gelmez sevgili
Biliyorum orada
Duvarların terlediyse
Ranzan üşüyordur
Belki de
Havalandırmaya çelme takan bir güvercin
Kendi ölüsünü saklayıp
'dayan' diyen iradeyi
Kanlı kanadıyla
Ayağının dibine düşürüyordur..

Demir kapıda sallanıyor beynim
Ben
Adımı unuttum yüzünde
Unuttular adımı
Yüzüne yazıldığım görüş listesinde
Ey gardiyan zulmün nereli
Şanına yakışan cehennem de
Zincirle sevişip
Mazgalla oynaşan ellerin
Ellerin nereli? !

Kirpiğinde okyanuslar yürüyenim
Esaretini yazdım esaretime
Sakin üzülme
Ay ışığına yenilmiş bir gece de
Tüm engellere inat
Geleceksin ya yine
Çıplak ayaklarımızla koşacağız
Çalınmış bir kaç karanfille
Ölü toprağı taşıyacağız
Mezarı bilinmeyenlere
Oturup dizlerinin dibine
Şiirler yazacağım korkmadan
Sonra bitiremediğim mektupları
Ensemde onlarca çift göz olmadan.!

Sevilay Yücedağ

Gel

Yanağında bu dudak izleri kurumadan
Karanlıklar çökmeden geceler kudurmadan
İçimdeki yeşiller çürümeden solmadan
Işıkların altından ıslak yanağınla GEL....

Denizler hasretinden köpürür dalgaları
Prangalar vurulur demir kapı kapanır
Sen gelince hücreler yeniden aydınlanır
Mahvolmuş duraklarda durup dinlenmeden GEL....

Ben ne haldeyim kim nereden bilecek
İçimdeki esaret söyle nasıl denecek
Bir mahkumun az sonra giyotinle ölecek
İki elin kanda olsa onları silmeden GEL....

Anlatamadığım bu tutsaklığın izleri
Söylenmeden kalan sevdanın sözleri
Sana hasret bakan o sevdiğin gözleri
Kapanmadan görmek için sonsuz ışığınla GEL....

Baştan kelepçeliydi sevdamda hasretimde
Özgür kalacak ruhumdu oda bilki seninle
İstemedim yanmanı talihsiz bedenimle
Senin olan ruhumu teslim almak için GEL...

Kürt gülüşüne astım sevdiğin saçlarımı
Satırlara gizledim akan gözyaşlarımı
Yastığımda uyuttum tüm yasak sırlarımı
Kalbi durmuş zamanların yüzüne bakmadan GEL...

Sicilime işlendi adı 'kara' sevdalar
Bilsen ne kadar uzak 'mutlu son'lu rüyalar
Kanatlarım kırıldı senden uzaklarda yar

Yitikliğimi al yanına

Çaresizliğimi giy sırtına

Hiç'liğimi tak boynuna

Yokluğumu bas bağrına

Bensizliği al koynuna

Mahvolmuş duraklarda

Işıkların altında

Kalbi durmuş zamanla göz göze geldiğin anda

Hastalıklı korkularına

Sancılı yalnızlığıma GEL...me! ! !

Sevilay Yücedağ

Gidersem..

Gidersem
Bu şehir toplayabilir mi kaldırımlardan parçalarımı
Bütün kitabeler
Bütün hitabeler sana yazılmışken..

Destansı çığlıkların kılıcından geçmiş yüzüm
Yüzüm geçmiş
Kalem artığı zamanların siyahı
Ah yüzüm
Yüzünden sürgün
Yerle gök arasında yazılamayan
Yaşanamayan aşkların
Tarihinde kanayan küheylan hüzün..

Gidersem
Toprağının kokusu öksüz filizi nedensiz kalır mı
Ateşle dövülüp mızrakta sallanan
Firari bakışlarım gölgene saplanmışken..

Unutulmak taşlaşmış bir yazgıysa
Ve gülüşüm
Dudağımda patlayan kedere değen
Kurşunlanmış bir yalnızlıksa
Al sende kalsın
Uçlarını sineme saplayıp
Kırdın kalemimi
Topla bir sen daha yazsın
Boyumu aşan elvedaların
Kör vicdanının
Sağır vicdanının
Dirhem dirhem nasırını kanatsın..

Gidersem
Yüreğime vurduğun zincir boynuna dolanır mı
Bastığın toprağı öpen kim acaba sorulur mu
Gidersem
Adını yazmak için bir damla kan bulunur mu
O şehrin üstünde turnalar uçuşur mu
Söyle gidersem
Mardin kalesi Kızıltepe ovası
Sur dibinde yatan kızıla boyanır mı
Ey bedenim de saklanan çığlık
Ey susuz kervanlara taşıdığım gözyaşı
Ey dipsiz kuyuların içinden üstüme doğan gün

Ey zalim defterinde yazmayan zulüm
Giderim
Giderim yar
Sırtımda ki hañer de parmak izlerin sırtırken..

Sevilay Yücedağ

Gidersen

GİDERSEN; Gözlerim kan ağlayan sevdamıza açık gider..Gitme

GİDERSEN; Bu şehir toplayamaz kaldırımlardan parçalarımı..Gitme

GİDERSEN; Yüreğime vurduğun zincir boynuma dolanacak..Gitme

YAPMA! ! !

GİDERSEN; Gittiğini söylemeye hiç bir dil cesaret edemez..Gitme

GİDERSEN; Beni haksız yargılattığın hakimleri çarmıha gerecekler..Gitme

GİDERSEN; Sana tapmak nasılmış bilmeden gideceksin..Gitme

GİDERSEN; Bastığın toprağı öpen kimmiş görmeden gideceksin..Gitme

YAPMA! ! !

GİDERSEN; Toprağın kokusu öksüz,,filizi nedensiz kalır..Gitme

GİDERSEN; Bu rezil şehrin üstüne kar değil taşlar yağacak..Gitme

GİDERSEN; Adını yazmak için kanımı bile bulamayacaklar..Gitme

GİDERSEN; Kainat gidişinin kahriyle kurşuna dizilecek..Gitme..

YAPMA! ! ! !

Sevilay Yücedağ

Gitmeseydin..

Sen giderken
Ağlarsam ardından gece en kanlı eylemine dururdu
Z/amansız bir sevdadan apansız bir göçtü gidişin
Yetim bakışlarıyla deprem artığı bir harabeyi unuttun ya ardında
Bildiğim bilmediğim tüm ağıtlar dile geldi
Destan destan yazıldı çaresiz zamanların belasına..

Dilim/dilsizliğim
Boynumda asılı duran kimliksizliğimdin..

Gitmeseydin!
Asi çocuk yanlarımın eylül çığlıklarını
Amed kokusuyla Newroz ateşi göğsünde
Saçlarımın isyanını dinlendiren
Bilmediğim uykuların huzurunu
Nefesinle hücrelerime zikredendin..

Dilim/dilsizliğim
Boynumda asılı duran kimliksizliğimdin..

Gitmeseydin!
Kırmasaydın kanadımı,yokluğa sarmasaydın kollarımı
Yarınsızlığınla örtmeseydin yüzüne aç gözlerimi
Ah yar unutmasaydın beni burda
Öldürmeseydin beni 'keşke'li cinnet hücrelerinde..

Dilim/dilsizliğim
Boynumda asılı duran kimliksizliğimdin..

Gitmeseydin!
Bu kent çökermiydi gümbürtüsüyle üstüme
Her yağmur damlası hançer hançer saplanırmıydı tenime
Şinsi bir yılan kıvraklığında süzülürken yokluk yüreğime
İsimsiz intihar oldum en kanlı duvarın dibinde..

Dilim/dilsizliğim
Boynumda asılı duran kimliksizliğimdin..

Gitmeseydin!
Devasa bir mezar taşıyım,
Gözleri sevdasına açık gitmiş bir ceset
Hangi aptal söylemiş ölüler hissetmez yalanını
Ve hangi canlı hisseder böyle bir sevda sancısını!.

Dilim/dilsizliğim
Boynumda asılı duran kimliksizliğimdin..

Gitmeseydin.....

Sevilay Yücedağ

Göklerin En Yalnız Yıldızı

Ölüme açtım ya gözlerimi ilk ağlayışım vurulmuşluğumaydı..
Anlam veremediğim yalancı baharları
İklimsiz coğrafyanda yalnızlık çarmihına çaktıklarını gördüğümden beri,,
Gökyüzünün en parlak YILDIZININ
Yalnızlığına ağlıyorum şimdilerde..
Hiç bir yolun hiç bir yere gitmeye
Gücünün yetmediğini bildiğim halde,
En acımasız bir yol ortasında bağdaş kurmuş
Ürkütücü bir korkuyla bekliyorum;
O yoldan geçecek olan yılların
Seni götürebilme ihtimali titretiyorken yüreğimi..
Ve tüm gücümle ellerimi uzatıp göğe
O YILDIZIN gözyaşlarını ürkek yüreğimde biriktirip,,
Kendi yaşlarımı adıyorum;
YOLLARA ve YILLARA seni götürebilmeye güçleri yetmesin diye..
Ah sevdiğim! !
Gecenin uzun kirpiklerinden yağın yağmurlar,,
Dilimdeki türküleri tutuşturur ateş oflar nefesim..
Gece; Ah'larımızın düştüğü düşlerimizde çıldırır
Ve yaralı sesimi duyan her yıldız kırmızı bir hıçkırıktır..
Unutmaksa; Aşkın düştüğü yerde kendini vurur..
Hiç bir yere gitmeyi beceremeyen ama hep götüren
Tüm YOLLAR ve YILLAR uzak kalsın sana
Göklerin en parlak ve yalnız YILDIZI..
Sevilay Yücedağ

Günahkar Söküğü..

Senden fazla sessizdim
Yokluğun
Sırtımda dikiş tutmayan ağrı
Gözü doymaz hançer pırıltısında
Kanla karışık bültenlerde
Bir kaçak gibi
Bir suçlu gibi
Aynada ki yüzümle aradım seni
Aynada ki yüzünden utanan zalim elinde..

Senden de çaresizdim
Yaşam direncim bakir
Gölgene ulaşabilme adına
Bir ömrün sonsuz bekaretini sundum
Kulağına fısıldadığım Cudi masallarına..

Şende yaşayan yürek
Ölümlere tililili çekerken
Bilmez miydi senden gitmeyi
Bilmez miydi
Yüzün yüzümden yüz çevirdiğinde
Yüzün gökyüzünden üstüme düştüğünde
Demez miydi
Toprak böyle buyurdu
Uçurumlar haykırdı
Yedi cihan sallandı
Bilmez miydi senden gitmeyi..

Şimdi
Rüzgar tanıklığında kızıl bir yokluk
Zamanın elindeki kına kokusu
Ah yokluğun
Diclenin bağrındaki iniltiyle
Fıratın dayanılmaz homurtusu..

Yokluğun
Kürdî coğrafyalarda kaybolan umut
Yüreğimde ateşlenmiş fünye
Beynimde meçhule patlayan fren
Ah yokluğun
Arşı titreten korsanlığımı hiç eden
Yaralı dağlarımın kabuk bağlamayışı
Düğmelerin söküldüğü kuytularda
Garibana günahkar söküğü diktiren..

Sevilay Yücedağ

Hangi Tarih.?

Kendimi sığdıramadım ömrüme gözlerine bakamıyorum

Bil ki ellerim uzanamadıysa ellerine
Camlarında korkular kamaşan perdelerin
Çiçekli şarkılar koymuşlardır dudaklarına.

İçimde bilmediğim bir yerde hem de birden bire
"Önce insan" diyen sözlerimin altı çizilmiş
Bir mum yanmış alevi bakışlarıma dek uzayan
Susuşlarla tükeneceğim,tükenirken üreyeceğim derken
Ah görersen tüm yolların üstü kirli çamaşır
Yaşayışlar kutsanan yalancı bir kasırga
Umuyorken kalmaz sonraki zamanlara
Bilmedim en koyu gidişler bazen hafif bir yel gibidir
Ve
En kahpe kasırgalar,
En yasal yaşayış biçimidir..

Oysa bilirsin gölgesizliğim bile korkutmaz beni
Coğrafyam kadar adın yasaklı bana
Hani ürkütücü harflerimiz vardı bir kaç nefes
Yani yaramın tam da tükeniş vaktine eklenmeli

Sana ulaşamadım
Ağacı dar mevsimlerin ipine,bu güzü de dahil et
Böyle mi gitmeli gözbebeği dehşetin de dudakların
Söyle hangi tarih ar diye doğurur bu cinneti.?

Sevilay Yücedağ

Hayat İntikamın Eşsizdi

Yaşamın hangi taşına
Umuda dair dokunmaya kalktıysak,
Kocaman kirli elleriyle yüreğimize oturdu..
En ağır bombalarıyla
Çocuk saflığında en masum olan
Düşlerimizi parçaladı..
Sonra birgün
Üstümüze yıkılmak için küçük bir neden arayan
Hüznümüzün usandırdığı evimizin duvarlarını
Ölümün bile kurtaramayacağı
Binlerce asra bedel
Tutsaklık ve çaresizliklerin rengine boyadı..

Hayat;
Avazın çıktığı kadar dev bir sessizlik içinde,
Yüceliği kendinden menkul adın gibi
Şana yaraşır bir muhteşemlikle
İntikamını alışın eşsizdi,kutlanmaya değersin! !

Biz şimdi intikamının şerefine
Ölümlerle yıkanmış bardaklardan
Badeler sunuyoruz birbirimize..
Dudaklarımıza her götürüşümüzde
Yağmalanmış sol yanımızı,
Bulmadan yitik damgası yemiş sevdalarımızı,
Sicili temiz kalan düşlerimizi
Hayallerimizi arıyoruz birbirimizin gözlerinin derinliklerinde
Sessiz-Suskun ve Çaresizce..

Sevilay Yücedağ

HAYDÊ HERE/Haydi Git

Haydê here bila mirin bi xêr bê ji te re
Di vê hewayaya ku xwîn vedireşe
Di hembêza teyiyê de
Hemû tede di hembêza min de.

Nayên kişandin êşkenceya gandêr
Ancax bê mirin.
Lê here têê bikeve cavê mirinê...
Ez ê di hembêza xwe de bicivînim her tedeyê
Bijidînim dirarên xwe
Û her roj ez ê vedim birîna xwe
Bi neynûkên xwe...
Lê tu bikene, her bikene
Birûyên xwe cot neke;
Bila bitirsin ji mirina te
Hayde here;
Têê bikeve nava mêjîyê AZADÎYÊ! ! !

Werger:M.Nuri Aydoğan

Haydi Git/ HAYDÊ HERE

Haydi Git Hoş Gelsin Sana Ölüm! !

Bu kan kusan havada

Zulmün koynunda

Tüm zulümler koynumda

Çekilmezki kahpe işkenceler

Ancak Ölünür! !

Ama Git Ölümün taa Gözüne Gir..

Ben toplarım her zulmü koynumda

Sıkarım dişlerimi

Çatlatırım göğsümü

Ve her gün tırnaklarımla deşerim yaramı..

Ama sen gül ne olur gül çatma kaşlarını;

ÖLÜMÜNDEN KORKSUNLAR! ! ! !

Haydi git;

ÖZGÜRLÜĞÜN taa beynine gir..! ! !

Sevilay Yücedağ

Hiç Birşeyin Olayım

Tüm zamanlarım seninle dolduğundan bu yana
Ertelemediğim her anıma isyan etme durumundayım
Ve
Suçumun çok ötesindeyim şimdi..
Hiçbir masum savunma
Avucumdaki iki çizgiden biri oluşunu,,
Kaybettiğim dün oluşunu,,
Aldığım en utangaç nefes oluşunu affettiremez..

Sen benim gökyüzümde gezin

Ben senin en gizli yanında hiçbirşeyin olayım..

Sen damarlarımda dolaş

Ben baktığın yerde görünmeyen olayım..

Sen sol yanımda Aşık otur

Ben yokluğunun ısmarladığı bir yalnızlık olayım..

Sen tüm yasakları çiğne

Ben gelemediğim ülken olayım..

Sevilay Yücedağ

Hrant Dink Anısına (SIDESUTYUN)

Siz vurdunuz güvercinleri
Aydınlığa süzölen kanatlarından! !
Kararttığınızımı sandınız beyinleri
Yoksa;
Söylenmezmi sandınız ardından
Sustuğu tüm sözleri?

Bakmayın kirletmeyin kanadını! !
Üzgün ifadeli maskenizi takıp
Sonra;
En sahtekar tavrınızı takınıp
Acıyı utandırmayın
Bakmayın! !

Korkmayın
Haydi çıkarın maskenizi! !
Bakmak için değil;
Görmek için
Görerek bakmak için.
Haydi görün;
Vurduğunuzu sandığınız kanatlarından
Onuruyla yamadığı ayaklarından
Binlerce HRANT DINK doğdu! !

Ya siz;
Vatan dediğı topraklara
Hrant'ların kanını döktükçe,
Damarlarınızda dolaşan
Ne olduğu belirsiz kanınız donacak! !
Utanmadan bakabildiğiniz aynalar bile
Alçaklığınızın utancıyla
Lanetlenmiş suratlarınıza tüküreceksiniz! !

Ama siz yine utanmayacaksınız
Rezil yüzleriniz kızarmayacak
Hrant'ların kanında boğulacaksınız! !

En Ermeni,
En Kürt,
En Türk,
En İnsan
Yanlarımızı kanatıp,acıttınız! !
Hrant'ın bir damla kanından bile
Binlerce Hrant Dink doğdu! !

Perdelenmiş lanetli gözleriniz
Biz vatanımızın hainlerini,
Biz Hrant Dink'leri,
Biz Ermeni'leri,
Biz Kürt'leri,
Biz ezilen Türk'leri,
Biz insanları bile görmekten acizken

Akıttığınız kanlarımızda boğulup
Öldürdükçe siz zavallılar tükeneceksiniz! ! !

21.01.2007

TABUTUNA GÜVERCİN KONDUĞUNDA

O tabut sana

Sende ona hiç yakışmadınız! !

Acının doruğa ulaştığı noktada

Kelimelerimin tükendiğini gördüm!

Sevdiğin ezgilerle

Vatan haini uğurlanıyor!

Sarı gelin bugün

Bir başka türlü ağlıyor!

Rahat uyu Hrant Dink

Gözlerimizdeki yaşlar

Seni geri getirmeye yetmeyecek! !

Rahat uyu...

22.01.2007

Sevilay Yücedağ

İmlasız Sancılar..

Ellerim üşüyor
Orada
Kapat gözlerini
Rüyana sızacağım sıtma nöbetinde
Burada
Zindani bir gece daha düşüyor
Kalemime yazılıyorsun
İmlasız sancılar içinde
Adınla duaya durur her çığlık
Ertelenmiş aşkın mahçubiyetinde
Ansızın gelen baskınlar da
Bir kaçak gibi sevmiştim seni
Yoksun
Kanlı bir suret durur gözlerim de..

Seninle göz diktiğim o dünya
Şimdi beynimde kıymık acısı
Sözünün namusu kirli
Saklı sırlarının şifreleri
Deşifreyona uğradığından beri
Kuş kanadına yazılan yeminler
Tanrılar katında çarmihini kemirir
Zulmün paslı çivisi tepinir sol yanımda
Nasıl yaşıyorsun
Ah İsa hatrına
Muhammed aşkına
Hani
Ayrı düşecektik ölümün kavşağında..

Saçlarımı kestim
Bilinmedik bir mabedin kapısında
Günahsız kızılı revan etti aşk
Dudaklarında yanan
Hangi lanetin mührü
Dinsiz nehirleri kudurtan
Ey yalan sevdalar ustası
Bilirmisin
Dilsiz Keldani güzeli
Ester'in çilesini
Dicle'ye sevdalı *Stêr olan halini
Hükmünü yitirdi tüm kelimeler
Şimdi yarası yalıyor suskun dilimi..

Haydi git
Babil kalesinde otur
Tanrılar tahtını taşa tut
Elim sıyrıldı teninden

Suskunluğum duracak yanında
Pervasız utancın dibine vur
Azizler ayinine gir günahlarınla..

*Stêr: Kürt dilinde yıldız..

Sevilay Yücedağ

Kalk Git Artık.!

Kalk git artık
Umudu prangalı başını dağların çilesine yasla
Sakla, daha içine,en içine sakla deli et kederini
Et ki daha derinden görünsün derin
Sonra otur,dilsiz bir ıslık çal yaralarının üstüne
Kim görececek, sahipsiz suskunluğa gömdüğün hüznünü
Kim bilecek, sabrının gözlerinde kopardığın tufanı..

Kalk gör artık
Suçlu sandık asırlardır kaderin ellerini
Şahdamarımızda ateşten bir dövmeydi yazgımız
Gece kanarken inceden,gölgemiz yanarken duvarlarda
Şehrin harabesi yüzümüz,kahır tadında
Koynumuzda,boynumuzda taşıdık yasını yazgımızın
Kader elin neden kırılınsın,yazanı sen değilsin
Karanlık yüreklerin elindeydi fermanımız
Revan edildik,bir çift elin yazdığına
Çaresizdik ve yutkunarak yitirdik mevsimleri..

Kalk boz artık
El avuç aç,yüz sür aşkın ayağı değmiş toprağa
Bozulsun zalim eliyle yazılan kara kehânet
Yoksa
İçimizde saklanan o çocukta ölecek
Kulağını zamana,kulağını tarihe daya
Öldürme
Avesta öyküleri anlat yarası yeşil olsun
Inanna'yı anlat gözleri gülsün
Gülen gözlerinde canlansın tanrıça
Gülen gözlerinde canlansın tarihsel yara
Anlat
Zerdüşti yarayı saran yaprağı yeşil olsun..

Sevilay Yücedağ

Kar Beyazlar Ne Yapsın?

Yaşamak zorunda mıyız yaşadıklarımızı,
ve belki kısa bir süre sonra yaşayacaklarımızı?
Bazen sevinç doldursa da tüm benliğimizi,
bazen kabına sığmaz kılsa da,
bazen acılara,
göz bebeklerinden sel gibi boşalan gözyaşlarına,
isyana dönüşse de
birbiri ardına sıralanan acılar..
Kimi zaman tarifinde zorlandığımız,
kimi zaman ise anlatmaktan utandığımız!

Belki bir boş vermişlik havasında
umursamadan,
daha kötüsü farkına dahi varmadan
anlamamamız,
anlatılamaz oluşundan mı
yoksa bir yerlere gizlenmiş
yoksunluklardan mı?

Kar beyaz örtüler
ve içinde ufalmış bedenler,
eski değil
eskiden farklı
çok farklı şeyler bunlar..
Cılız mı cılız
beti benzi solmuş,
gözbebeklerinde anlamsızlık hakim,
ne yaşanılmış olanlar,
ne de yaşanılacaklar teselli edebiliyor..

Çünkü yaşanan o an sönük,
dışarıda ağaçlar yemyeşilmiş,
kuşlar cıvı cıvı ötermiş..
Parıldayan güneşin yakıcılığına mest,
hayat tüm canlılığıyla akarmış..
Irmaklar gürül gürül süzülürmüş,
kuzular yüksek yaylalarda meleşirmiş,
çobanın kavalının ulaştığı
melodilerle eşlik içinde..
Geceleri gökyüzünde dizilirmiş yıldızlar
inci parıltısıyla,
Yaşam ölüme inat direnirmiş..

İçerde
şu taş duvarların ötesinde,
yılığın gözlere yabancı,
kar beyaz örtüler içindeki ne?
Yaşam mı yaşar,
yoksa ölüm mü?
Belki de sentezi her ikisinin,
belki de aynı anda yaşar onlar kardeşçe
hissettirmeden..

Zihinler bulanık
hatırlar mı sanırsın şekerin tatlılığını,
insanın cana yakınıni,
Sevenin sevdasını,
kaybedenin acısını..
Hatırlar mı sanırsın yaşama susamışlığını,
o ilkbahar tadını dudaklarda..

Yürek bir et parçası,
yoksa demir bir kafes mi belledin?
Oysa demir bile paslanır,
zulme maruz kalırsa uzun uzun,
ve korunmaktan uzaksa..
Yürek bu,
göğsün sol yanında göze bakar,
gözün gördüğünü görür,
kulağın duyduğu,
tenin hissettiği ile yaşar..
Yürek bu,
anlamaz mı zor olanı,
sızlamaz mı?

Güneş her gün ve yeniden doğarmış doğudan,
ve her gün yeniden batarmış batıdan..
Güneyle kuzey öksüz kalmış sanma,
onlar,
yaşam ile ölümün sancısından
uzak değiller..

Kar beyaz örtüler de kirlenir,
kimi zaman kanlarla kızılışır,
kimi zaman tutulamayan artıklarla sararır..
Bir parçasının ihanetine de yanar,
acı içinde bir yerlerdeki bir parçasının..
Düşman işgali altında bunalmış,
ve teslimiyeti seçmiş bir parçanın..

Direnebilseydi,
bir direnebilseydi,
kar beyaz örtüler uzak olacaktı,
yaşanmayacaktı zulüm yazan ölümler!

Kabullenmeseydin keşke teslimiyeti,
girmeseydi ölüm koynuna..
Ah ölüm yıkmasaydın,
fethetmeseydin kaleyi içten!
İçerde,duvarların ardında
Kar beyazlar olmayacaktı..

Güneş ne kadar da uzak,
gökyüzü ha keza..

Çaresizlik,
yok mu şu çaresizlik,
bürünmüş bembeyaz örtülere,
ne irade tanır
ne de inanç..

Oysa bilirsin ve tanırsın onu
içindedir..
Bir ağrı olur bazen,
kıvrandıran acımasızca,
veya bir zulüm korkulara salan..
Ve hissettirir kendini,
hatta bağırır tüm gücüyle kimi zaman;
Ben buradayım, sendeyim
ama sana karşı diye..

Tıkamak istersin kulaklarını
ama nafile,
duymaman zor;
'ben buradayım ve seni ele geçireceğim'.
Korkunç bir kahkaha eşlik eder,
ve kabuslara döner geceler..

Boğazına doğru yürür bir çığlık
zaptedemezsin,
kar beyazların ülkesindesin!
Sağında solunda,
ötede beride beyaz örtüler,
ve içlerinde,
Yaşam ile öLÜM..

Kimi her ikisini bir arada yaşar,
ümit edersin yaşamın galip gelmesini..
Kimi yaşamın kazanç hanesine girmiştir,
sevinirsin..
Ama takılınca gözün ölüme yakın duranlara,
ve hele farkında olmadan,
yaşamın galip geldiğini düşünerek yatanlara!

Ah görmeseydin o zalimin,
nasıl da içten içe kemirdiğini,
parçaların birer birer teslimiyete yöneldiğini..
Cılız bedenleri sonbahar yaprağı gibi solgun,
ve kıpırtısız..
Yanı başında bekleyen ölüm meleğini,
görmeseydin ah tanımasaydın!

Bu kadar mı ucuz?
Bu kadar mı değersiz bu canlar?
Elimiz kolumuz bağlı mı duracağız?
Bir şey yapamayacak mıyız?
Öylesine seyredecek miyiz?

O günden güne erirken,
yokluğa adım adım yaklaşırken,
ağrılar saplanmayacak mı bedenimize?
Yüreğimiz dağlanmayacak mı?
Gözlerimiz ağlamaklı,
yumruklarımız sıkılı,
lanetler okumayacak mıyız ölüme?
Onu sana kaptırmayacağız,
olmaz demeyecek miyiz?
Onunda yaşama hakkı var diye haykırmayacak mıyız?
İsyan etmeyecek miyiz?

O bir insan,
henüz yaşamının şafağında,
yarınlara dair beklentilerle,
ümitlerle dopdolu..
O bir evlat,
anasının yüreğinde yaşayan..
O bir ana,
O bir baba,
minicik gözlerin hasretle beklediği..
O bizden biri,
O içimizden biri,
ama yarın olmayacak öyle mi?

Kar beyazlar ne yapsın?

Olmamalı,
İnsan hayatı bu kadar ucuz olmamalı,
Yaşam daha yaşanılır kılınmalı..

Ümit Eriyor,
çünkü insanlar eriyor!

Sevilay Yücedağ

Katlim Caizdir..

Namluya sürülmüş son mermiydi sözlerin
Katlim caizdi benim sevmiştim seni
Yaşam sendin ölüm yine sen
İşte bu yüzden titremedi elin
Tutulmadı dilin bastın tetiğe
Çünkü biliyordun kolay öldürdüm ben..

Marifetinin şafağıyla aydınlansın yüzün
Hadi sevin yaktım tüm mavileri
Elde avuçta kalan bu son kırmızı
İnceldiği yerden kopsun diye su
Sustuğum dilde çığlık çığığa kafiye taşıyacak
Her iklimde aklına acılar saplanan Dicle ye..

Alnının akına döğme güller işler güzelin
Mutluluk bir sofrada aşk o sofrada bakar yüzüne
Kıskanmadım,dilemedim aşını ekmeğini suyunu
En eski çingenelikti benim ki
Sevgi dilenciligi
Ama sen sırtının resmine revan ettin beni..

Beyaz bir aklığın içinden boy vermeden kardelen
Çarmıha çakıldı bedenim gülüşüm kurşunlandı
Çınladı mı kulağın ürperdimi sol yanın
Alkış tutsun günahıma
Köşebaşlarını kesip kaldırımlarda gezen masumiyet
Kurtardım seni kendimden
Gül oynasın saz dinlesin bundan sonra
Bedeli bedenime çakılan saklı sevdandı
Ben çarmıhımla gidiyorum Meryem diyârlarına..

Bak artık
Sana dair hiçbir cümleyi örgütlemiyor kalemim
Gülüp geçtiğin satırlar kesmeyecek yolunu
Hiçbir anlam yüklemiyor yüreğim
Yok saydığın bu aşka
Gözaltında tuttuğunu sandığım
Tüm şiirleri kundakladım
Demli bir oh çek şimdi ahlarımla üstüne
Ben sustum hangi savunman kurtaracak beni..

Sevilay Yücedağ

Kendi İpimi Voltaladım..

Yine gökyüzü kadar mesafe düştü payıma
Kuruldu gözlerimdeki infilak
Gece çekilse üstümden
Gözyaşlarım çırılçıplak kalacak
Yokluğundan
Acemi kaçışlara vururum kendimi
Geç kalınmış zamanların garında
Çığlık çığlığa bir tren geçer önümden
Vagonlarına yüklenmiş yetim bakışlar
Üstü başı is kokar
Duman tüter başında şehrin
Yüzüme yakışsa da siyahi hasret
Ben hala
Bir çift elanın müebbetiyim

Kelimelerime bıraktığın sancıdır
Seni sana yazdıran
Hani bir yarın kuracaktın bana
Emeği gagasında kuşlara gülümseyen
Küçücük avuçları yurt edinen
Gözyaşlarımdan yıkadığım taşlarla
Hani bir yer yatağında oturup
Bilinmezliğimize fal açacaktık
Sümer rahiplerinin ruhuyla

Her yanımdan surdan uçurum
Yalnız hasret yaşar oyuklarında
Hiçbir masalda anlatılmam da
Bütün surlarda sallanırım
Bazen bir bayrak
Bazen de bir çığlık olarak

Ay memesinden ölüm sağarken
Felsefik türkülere sarılıyorum
Neden ile nasılın hançerinde
Senin elinle doğranıyorum

Üç vakte kadar kuşlar halay çekecek
Toprak yaşlanmışlığıyla
Hilkat fukaralığıma
Ah sen
Tüm zamanlarımı gölgene adadığım fani
Vuruldum
Deniz bakışlı bir çocuğun darağacına

Sonra kalktım
Gece üçten sonra kendi ipimi vortaladım
Şimdi kucakla sarhoş gün doğumlarını
Üç renkli çelenk taşı
Unutma yalnızlığıdır ölüyü örten
Bilemezsin
Boynuma en uzun şiir lekesi astın
Ah sen
Kapanan gözlerimde kaç düşü kundakladın

Sevilay Yücedağ

Kervankıran Yıldızında Yeminim

Hiç birşeyimin olmadığını varsayanlar
İçimdeki gizli odamın
Deli lambasını yaktığım zamanlarda
Dudaklarındaki sahte ve yalan sözcüklerle
Dikkatlice yaydıkları
Aceleci anlık tebessümlerini
Nereye gizleyeceklerini bilemiyorlar..

Kimbilir dünyanın içindeki
Uyurgezer ruhların
Demir attığı limanlardı
Doğru gelen herkese
Tuhaflık ve gariplik bende vardı belki..

Anlatabilmeyi isterdim oysa;
Ölümü;
Şensizliğe açılan her kapının ardında
Öle öle yaşamayı,,
Erişilmezim
İmkansızım olduğun halde
Aykırı ve Asi Yüreğinde bulduğum
O parçamın peşinde
Küçücük bir GÖLGE olabilmeyi,,
Bir çift gözün uzağında
Dayanılmaz bir cinayet olup
Damla damla kanımla adını yazabilmeyi,,
İşlediğin her günahın bedelini
Canımla ödeyip
Masumiyetini göklere çıkarabilmeyi,,
Büyümüşlüğümü hiçe sayıp
Yaşamadığım çocukluğumu
Avuçlarında bana
Sunduğunu sandığım zamanları
Anlatabilmek isterdim..
Anlatamayacağımı bile bile! !

Artık şimdi;
Sevdana koşulsuzca inanan yanlarımı,,
Kayıtsızca gülüp geçtiğin her satırımı,,
Ve iki dudağının arasından
Zulmünü kusup
Ölümü bastığın şu bağırimi,,
Sevgimin yetemediği yüreğinin
En kuytu köşesinde bir bir
Tutuşturup yakıyorum! !

O DELİ lambamın ışığıyla

Güneşine ulaşabilme adına

Kanatlarımı göndermiştim sana..

Ürkek umutsuz yazgıma
Ve amansız Yalnızlığım
Verilmiş en büyük ödölsün diye! !

O DELİ lambamın ışığında
İltica edince yüreğim yüreğine
Kervankıran Yıldızına yemin etmişim;
Senin gözlerinle bakamadığım,
Senin sözlerinle konuşamadığım,
Senin cesaretinle güç bulamadığım,
Senin beyninle düşünemediğim an;
Aykırı çerçevemde tüm parçalarımın
Paramparça olduğu zaman olacak! !

Yeminim yıldızımın göğsünde kazılı
En karanlık gecene
Ve sevgisiz yüreğine
Damlayacak tüm aydınlık
Başının üstünde dursun! !

Sevilay Yücedağ

Kırılacak Kalemim..

Biliyorum,akşamdan kalma bir sigaranın ateşinde
Saçlarımı doladığım o yıldız yürüyecek üzerime
Söylermisin,nasıl biter umut yarın olmadan
Nasıl parçalanır gecenin rahmi
Ah söylermisin
Nasıl ağlar bir çocuk daha doğmadan..

Ben,yüzümü döndüğüm şafakların dilencisi
Sen,uzacı yakın eden umudun ta kendisi..

Sarışın bir yaprağa rüzgâr sunmadan nefesim
Ve dönüşü olmayan yolların
Dönüşü olamayacak yolcuları için
Adaklar adayıp dağ eteklerine yamayan
Ağıtli anaların barut yağın düşlerinin üstüne
Parçalanmamış bir çocuk ruhu giydiremeden ellerim
Biliyorum,kırılacak kalemim bitecek ömrüm..

Zulamda biriktiriyorum zavallı kentlerin umutsuz vaadlerini
Suskunluğumun voltalarında işliyorum en ağırbaşlı cinayetleri..

Suretim
Elimdeki bir bardak ateşe emanet verildi
Ruha sıkıldı kurşun tam da şahdamarından
Ölüm yasak kılındı ateşi yudumlarken
Karartılıyordu gözümü açtığım gündüz
Oysa
Bir umut vardı biliyordum
Fakat boynunda bıçak dayalı.!

Sevilay Yücedağ

Kırk Beş Gün Kırk Beş Gece

Solduk
Yeryüzünün yok sayılan her yerinde
Ciğerinde.!

Kirli elleriyle zulmü ömrüne yerleştiren celladın
Kanlı soluğunu üflerken şakağına
Celladının tüm lanetli sözlerinin inadına
Sıktığın yumruğun bastırdığın feryadınla
Sen yine Özgürlük ekiyordun evrene
Taş duvarlar arasına astığın bakışınla
Kırk beş gün kırk beş gece.!

Dışarıda ağıt sıkıntısı çekmiyordu analar
Ve çocuklar
Kocaman bir gülücüğü yerleştirip yüzlerine
İşgal edemiyordu hiçbir karesini hiçbir resmin
Duymadın
Bir zemheri vakti
Özgürlüğe yazdığım şiirlere sıkılan kurşun sesini
Ah askıya alınmış bedeninde titreyen hayallerin
Sen yine Özgürlük ekiyordun evrene
Kırk beş gün kırk beş gece.!

Bir tufan koptu
Uçurumlara yuvarlandı zılgıtlar
Gece kırk beşti
İşkence tezgahında saklısı gizlisi olmayan
İllegal gülüşünün ardındaki gizeme
Pusu kurdu baldıranlı çıyanlar
Kendi kininden korkanlar
Oysa
Cellat kırmızısına değil
Ümidun bakışına
Özgürlük mavisine dalıp
Kapanırken gözlerin
Sen yine Özgürlük ekiyordun evrene
Kırk beş gün kırk beş gece.!

Solduk
Yeryüzünün yok sayılan her yerinde
Ciğerinde.!

Sevilay Yücedağ

Kısık Ses Devrim Doğuran Eller

Bebekler kanla yıkanıp
Düşerken yere
Devrim doğuruyor ellerim
Gözlerim
Nefesim
Kısık sesim
Çığığını kesiyor gecenin

Ölüm soluyan yarasa
Güne dikti gözlerini
Yırtılsa kanadın yırtılsa
Hey sen
Gül soylu adam
Tazecik körpe gelin
Ağlayan anam
Üzme kendini
Emeğini piç eden
Ahkam kesen yılanlar
Kendi eliyle yüzecek derisini

Sevilay Yücedağ

Kızılca Kıyametim..

Gözlerini yıldızlara çevir
Yıldızları gözlerine
Bir damla yaş incek
Sol yanağındaki benin üstüne..

Sabrım,sabrını deldi göğün
Yüreğime dokunsan dağılacak
Bir dinamit patlar içimde her sabah
Erir cesaret
Tüketir umudu
Payıma düşen suskun bekleyişin ayazında
Sen
Bağındaki kuyuya gömüldüğüm sahra
Sen
Dilimi t/adınla parçalayan kızılca kıyametim
Bak yine
Faili meçhul bir mevsime kaldı gelişin..

Ey benim yedi tepeyi inleyen sancım
Pencerende ıssız bir yağmur damlasıyım

Yasak bana
Sesini yitirmiş sabahlarına akabilmek
Bir dalının paçasına sığınmak yasak
Göğsünü kiblem bildim yar gömdüm yüzümü
Bedenin toprağım olsun diye inlerken
Leyla gibi taşa tutulsam ne çıkar
Ne çıkar yangın kızılı cehennemimde kaybolsam
Kokundu mukaddes olan tapındığım
Dileğim,dilediğim o yasak parçan
Şimdi günahlarım gelsin yumruklasın kapımı
Ne çıkar ey yar
Sen hançerinde gezinen Mecnun olabildin mi..

Sevilay Yücedağ

Kızıltepe'li

Ağaçların altında yürürken yavaş yavaş
Yanına yaklaştım dedim; selam arkadaş
Şöyle bir baktı tanıyamadı
Hey sende kimsin dedi öfkeyle..
Sonra durdu bir gözlerime baktı
Yine tanıyamadı..
Döndü birkaç adım attı gidecek
Ama gidemiyor aklı bende
Yeniden durdu yavaşça bana döndü
Titrek bir sesle sordu;
Yoksa sen.....
Gerisini söyleyemedi gözleri doldu
Baktım yine ağlayacak o sevdiğim gözler
Evet dedim işte ben O'yum
Yıllar önce terkettiğin Kızıltepe'li..

Sevilay Yücedağ

Kim Saklar Nefesini?

Son nefesime sakla mor dersini gömleğinin..

Eza üflemiş buyruksamışsın gövdeme
İki satır,
İki cümlelik çöl yangını revan etmişsin,
Ateş öpsün,
Diken sevsin,
Hasret sarsın demişsin..
Senli düşlerimi yasak kılmış,
Canımı kokuna ihanet saymışsın.!

Ah yaramdan akan kana
Kirpiğime ektiği yaşa gülen,
Yazık ki sen uzak diyârlar da
Kadrini bilmeyecek sevdalara soyunmuşsun..
Asi hüznler sararken geceni,
Soğuk umutlardan başka
Tutunacak dalı olmayan ürkek çocuk sessizliğinde,
Kim saklar nefesini çatlayan ciğerinde! ?

Demem o ki ben sende;
Serseri anlık bir rüzgâr esintisi,
Yüzüne dokunamadan düşen
Yasaklı bir yağmur zerresi..

Silik belirsiz bir hayalde
Beni andığın varsa bir gece,
Aşkım haram,delirmiş cinnet!

Yoksun.!
Yaşam sökülmüş gırtlığımdan,
Ne senden alacağım var,
Nede ölümün sinsiliğinden..
Yeryüzü yürürken üzerimde,
Ben ah'ımı kokuna banıp
Kanımla yazıyorum her yere.!

08.02.2010

Sevilay Yücedağ

Kim Yakar Ağdımı (1)

Savunmasız gönüllü teslimiyetimdi yalnızlığımı kızdıran..
Kanadı kırık ruhum usulca konuverdi yalnızlığıma rakip yalnızlığının ellerine..
Kızıl bir goncanın sızıntıları gibi
hiçliğe asılı kalmış yüreğimin kıblesiydi artık soluğun..
Karanlığın içinde sıkışıp kalmış tüm acılarımın en gizemli sırlarını
bağrına bastığından beri beni görmeni değil
baktığın her yerde durabilmeyi diliyorum..
Arada uzanıp yatan rezil mesafeler utansın! !

Yüzünün izi saplı kirpiğimde uykularım gözlerine Firar..
Yastığında esneyen rüyalarının en gizli kancasına as beni..
Varsın yasağın olayım hasreti yeşertirken şakağında,,
varsın ömrümüzden düşen yapraklara gecikmişliğimiz yazılsın hoyratça,
bırak karanlığa aciz düşmüş gecelerde umuduna katık olsun sevdam,,
bırak hayaline yazılan satırlar
uzaklardan gelecek mutluluğunun selamından medet umsun,,
bırak ulaşılmazım erişilmezim kavuşulması mucize olanım bırak,,
geç kalınmış bir sevdanın ateşiyle yansın ruhum..
Gözlerinin hummasında okyanuslar dize geldi,,
sıcacık avuçlarında çırpınmayı unutsun kanadı kırık yüreğim,,
çocuk gülüşünde gülsün çocukluğum
ama ben ayağına batan bir dikene tüm dikenlere düşman kalayım...

İki yakası bir araya gelmeyen dağ gibiydi bu sevda

Hayalin ruhumun en süslü bahçelerinde dolaşırken

Ben dikenlerin içinde hayaline mahsur kaldım.

Gecikmişliğimin suratıma çarptığı o ilk tokadı yediğimde gidebilseydim

Belkide sen her yerde olmasaydın

Doğudan yüreğime doğan

Batıdan batmayan olmasaydın

Bana gidecek sensiz bir yer bıraksaydın

Dudağının namlusunda hazır

Ve birgün hiç'liğimde patlatacağın

Veda'nla paramparça olmamak için

GİDERDİM....

Sevilay Yücedağ

Kim Yakar Ağıdımı (2)

Soluğunun yorulduğu yer; bedenimin faili olmayan cinayet hanesidir..
Geçenin hüznünden akan gözyaşıyla yırtılan sabahın taze nefesi
boğazımda düğümlü..
Gözyaşımda açan o GÖKKUŞAĞINI yakalayabildiğim zaman;
ya nefesimin ya o düğümün boğazlandığı sabah olacak..
Yokluğunun üstüne pervasızca doğan tüm sabahların
bütün isimsiz sokaklarında yankılanıyor yüreğimde kabaran öfkem..
Buzdan mesafeleri eriten asi bakışına süzülen gözlerim,,
çocuk gülüşünde gezinen asılmış çocukluğum,,
aslı yaşak olsada suretine saplanan ellerim bu ellerim;
sensizliğin üstüne kandan şafaklar doğuran
tüm sabahların yangınına sebep olacak..
Seni getirmeye gücü yetmeyen her dakikayı
yokluğunun alnımdaki teriyle tutuşturup yakacağım! ! !

Yorgun yılgin hep yarımın koynunda yatan ömrüm..
Ölüme açılan gözlerimdeki ölümlü öldüremeyen ömrüm..
Sahi ben ölümümü değil ölümüm gözlerimi öldürse
kim yakar ağıdımı,,
yakılırmı ağıdım? ?
Kim ağlar gözlerimde hangi ağıdın yaşı yarım ömrüme akar
hangi yaşın sıcağında bütüne kesilir ömrüm? ?
SEN diğer yarım
SEN geç kalmışlığımın en çaresiz amansız yürek atışı,,
ben ölümü değil ölüm gözlerimi öldürsede yorma bakışını mesafelerde.. Gözlerimi kirpik
ucuna,,
çocukluğumu gülüşüne,,
titrek ellerimi suretine,,
nefesimin izini soluğuna,,
terimi alınına ve yüreğimi sol yanının emanetine saldim..

Şahdamarım! !

Bilseydim yazmayı ölmeden önce;

SENİ

Senle gelen sensizliği

Yalnızlığımı öpen yüreğini..

Ben bilseydim eğer yazmayı;

SENİ

Sadece Seni yazabilseydim

Ve okumasaydı kimse

Yüreğinden başka..

Sevilay Yücedağ

Kurşun Mavisi-Guleya Şinî

Yağmurumsun dedin, yağdım
Yüzünde kurumaktı ahdim
Olmadı..

Gece kendi karanlığını vururken gölgenim omuzunda
Adımlanmamış kuytulara düşen ateş nöbetindeyim

A(l) nında vurulduğum kocaman bir kavgaydın sen
Son ömrümde ayaklanan en uzun yürüyüşün
Önce kavgayı sevdim ardından geldi sevdan
Dilinde, teninde yaltaklanan gözüm kördü ihanete
Bundandır belki de
Göğsünde estirdim hep terör saçlarımı
Kardelen saflığında bağışladım dağlarımın nazını..

Sen yalan sevdalar ustası, destansı aşk haini
Ben hâlâ iflah olmaz eşkiyanım
Yüreğine sabıkalı yüreğim
Oysa
Parmakların ve dilin yalnız barut kokar senin
Beynimde patlayan kaç el bombası varsa
Hepsi senin eserin..

Tarihime dayandır tarifimi
Cenaze namazı kılınmayan kanlı bir tabut içinde
Son yakılan köyün göçmeni
Maraş'ta katledildim
Uslanmadım süngü giyindiğim gecelerde
Dersim'de sevdim seni
Tarifim senden gelsin ne farkeder
Sevdim seni
Belki Keldani'ydim belki Süryani..

Üstünde Siya yazan yere düşmüş bulutlar kucağımda
Ey yüreksizim! Ellerin nerde..
Bak ellerim, sol yanağındaki benin üstünde
Derdim intizara kalsın, kül yağsın bu başıma
Bir ben'dim ellerinle dört kapıdan kaf dağına kovulan
Hani utanmasam, utan diyeceğim, utan..

Kırk çarmıhtayken tenim, gözlerini kible bilmıştim
Mavi kalibreli her gün o kibleye iman etmiştim
Şimdi
Turnalar ağlarken kucakla sarhoş gündeğumlarını
Ve martı beyazıyla tut, kan panjurlu gözlerimin yasını..

Helbest/Şiir: Sevilay Yücedağ

Guleya Şînî

Te digot barana min î, bariyam
Sondxwarina min, li ser riyê te de hişkbûyîn bû
lê, nebû.

Şevên ku di vemirîna tariya xwe de Siya milê te bûm
Hîn bêgav avêtina tariya taldan de nobedarê êgir bûm..

Di pevçûna te yê girseyî de, lêxistina eniya te bûm
Di jiya min ê dawî de, tu bînpêkirina meşa min ê herî dirêj bûyî
Di serî de min pevçûnê hez kir, dû re evîniya te hat
Di zimanê te û çermê te de lêbokbûyîn çavê min de îxanetî kor bû
Dibe ku Ji ber vê yeke ye
Min di sînga te de, porê xwe wek terorê wezand
Min wek bi pakiya gulberfînek, dilnaziya çiyayan bexşand..

Tu yê ku hostayê derewkarê dildaran, xayînê evîna destana
Ez hîn jî bêaqilbûyîna eşqiyayê te me
Dilê min bi dile te bi sabîqa ye
Jixwe
Tiliya te û dile te de, tenê bêhna barûtê tê
Di mêjiyê min de çiqas bombeyên ku hatiye teqandin hene
Hemû jî berhemên te ne..

Min bi pênasa min, bispêre dîroka min
Cenazeyê ku di hundirê tabuta xwînî de
Hîn nimêj li ser de nehatiye kirin
Ew koçerê gundê ku hatiye şewitandinê bû
Li Mereşê hatim qetilkirin
Biaqil nebûm di şevên ku singûyan li xwe dikir
Min tu li Dêrsimê de hez kir
Bila pênasa min ji te were, dê çi ferq bike
Min te hez kir
Dibe ku ez Keldanî an Suryanî bûm..

Ewrên hembêza min ketiye li ser Siya hatiye nivîsandin de
Ya newêreka min! Ka deste te li ku ye...
Mêze bike, deste min li ser şanika gepa te de ye
Bila xwelî li ser serê min de bibare, bes ku derdê min li bendewariya te de bimîne
Tenê ez bûm, bi destê te deriyên çiyayê qafê de hatibûm qewitandin
Ka ez ji xwe fedî nekim, ez ê bibêjim fedî bike, fedî...

Çermê min li darvekirina çil çarmixê de bibe jî, min dîsa çavên te ji xwe re qîble zanîbû
Min her roj wê qibleyê re îman anî bû
Niha jî

bi zayîna rojê serxweşan de Qulingan di hembêz de digiriyan
Û bi qaqlîbazên spî re panjûra çavê min ê ku xwîna şînê de ye zeft bike..

Werger/Çeviri: M.N.Aydoğın

Sevilay Yücedağ

Kutsaldır Seni Sevmek

Keşke herşey yüreğimdeki yokluğuna
Bakabilmek kadar kolay olsaydı..
Bir tek bakıpta görebildiğim
Ve yerinde varlığının olmasını dilediğim
Boyumu aşan Yokluğundur..
Beni ezen yerle bir eden acımasız zalim Yokluğun....

Aslında senin sağanağına yakalanmak
Ve sırlıslıklam olmak kendi tercihimdi..
Uykularımı paramparça eden hayalinin
Beynimdeki patlamalarının suçlusu benim
Siyahla grinin en acımasız tonlarına
Mahkum et kendini demedinki bana....

Aslında Sen bana hiçbir şey söylemeye
Gerek bile duymadın..
Bu dipsiz kuyuya kendi ellerimle düşürdün ya beni
Aşkolsun! !

Yüreğimin en yüksek makamına taht kuran Sevgili;
Seni sevmenin Kutsallığını
Tüm dillerin sözcüklerini bir araya toplasam
Sana ve evrene anlatamamanın yetersizliğiyle
Kelimeler kendinden utanır....

Ve şimdi sensizliğin cinnetiyle
Yuvarlandığım o kuyunun dibinden
İmkansızlığım,,
Ulaşılmazım,,
Ve hatta ecelim olduğunu bile bile
Yüreğimdeki Sevdanın hatrına sesleniyorum Sana;
Beni sevmeni değil
Senden hiçbir karşılık beklemeden
Son nefesini verirken bile
Baş harfi Sen son harfi yine Senle bitecek
Cümleler kurmaya yeminli bir sevenin olduğunu bil istiyorum..
Kutsaldır SENİ SEVMEK..

Sevilay Yücedağ

Martıların Gözyaşlarında Boğuluyorum

Merhaba sevdalım Merhaba
Uzunca bir süredir kışkırtılmış acılarımın sindirdiği gülüşlerime
hesap verme durumundayım..
Suskunluğumun duvarlarına sakladığım yokluğun
dehşetli sancılarla çarpıyor suratıma,,
ve ben uykusuzluğumun en sersem bir vaktinde
kalbi durmuş saatle göz göze geliyorum..
Yemin ederim sensiz geçmeyen her saniyeyi vuracağım! ! !

Beni merak eden sesinin titreşimlerini özledim..
Sen yine meraktasın biliyorum
ama sesini duymak özlemimi dayanılmaz kılıyor bilesin..
Beni özlemeni ne çok özledim bilmek istermisin? ?
Beni sana hasret bırakan,,
sensizliğe mahkum eden aynadaki suretime ne çok kinim var
duymak istermisin? ?
Bu tanıdık odada bir mülteci gibiyim..
Beni bırakma dediğimi ve sen bana kıyamayıp giderken
benide yanında götürdüğünü unutmuş gibiyim..

Biliyormusun sensizlik kol geziyor vurgun yemiş gecelerde..
Uçmayı unutmuş martılar gözyaşlarında boğuyor beni..
Oysa;
Tüm düşlerim sanaydi kayan tüm yıldızlarda dilenen senin adındı,,
gözyaşlarım sadece yüzüne akmayı isterdi..
Olmadı sevdalım olmadı..

Hiç bu kadar uzun sürmemişti avaz avaz suskunluğun..
Ne yapmalı şimdi
ürkek nefeslerimde boğulmaya terketme beni
YAPMA! !
Ellerin ve nefesin benden bu kadar uzaksa benim ne suçum var,,
hep yarımrlarla yaşadım ama sana dair yarımrlarla ölmek istemiyorum..
Bazen
beni unutabileceğin ihtimalleri titretiyor buz gibi güneşin altında canımı..
Öyle hainki sensizlik
öyle hainki yokluğun azap denizleri değil,,
martıların gözyaşları boğuyor beni! !

Evına Dilemin diye başlayan satırlarda
kurşuna dizilmiş bir sevdanın kanı akmakta..
Ağaçlar yeşil elbiseler giyinmişken
yerlere döktüğü sarı-kuru yapraklarla gidiyorum! !
Tüm yeşillerimi sana bırakıyorum sessiz sedasız gitmek isterken ölüme;
Sensizliğin zaten ölüm olduğunu unutmuşum AFFET! !

Sevilay Yücedağ

Matemindeyim Hala

Matemindeyim hala kimliğinden korkanların adressiz mekanlarında..

Ellerim nerede düştüğünü bilmediğim yerlerde kanıyor..

Ne olurdu SEN bu ecel mısralarını yazdırmısaydın bana ne olurr..

İliklerimde vuruldun! !

Belkide kefensizdin gözlerim hala canını çekiyor..

Failin kabus yarınlarım

Failin gırtlığımıza yapışmış hıçkırığın..

Ellerimide götür ne olur

Yüzüne benzeyen yüzümü unutma burda

Unutursan! ! !

Yüreğim yüreğine benzemiş asi yüzüm gibi..

Üç günlük bir gidiş değildin SEN

Ama haberin üç dakikada evreni yaktı

Cehennemi bastın bağıma

Yangını yazmak bana düştü! ! !

En çok benzetilenim sana

Ağdının yaşlarını yüzümde saklıyorum..

Dizlerim kan revan resminin önünde

Toprağın nerde? ?

Ah'larımı kan-yaşımı yakarış sanma sakın ne olur

Ğöğsündeki kızıl damlaya canımı kurban edemeyişimdir kahrım! !

Sevilay Yücedağ

Mavi Yüzünden..

Sen yoktun
Hüznün kıvranırdı benliğimde
Tenimde değişirdi iklimin
Yanardım göçebe ateşlerinde
Kahır yüklü kabileler geçirdi
Şesinde sedasını saklayan
Ölü karanlık izbelerden
Sonra
Bir baykuş oyardı gecenin gözlerini
Saçlarıma sızarken kanı
Yüzün geçirdi yüzümden
Kanardı gözyaşım
Mor zambaklar canına kıyardı
Taptığım mavi yüzünden..

Sen yoktun
Betondaki volta iniltisiyle
Duvarların dibinde yattım cezayı
Göğsüme çekildi bütün sürgüler
Alnımda yürüyor parmak(lık) larının izi
Ey sürgünümün üstüne eğilen gece
Gözlerim üşüyor nasıl kapatsam
Ya çığnetirlerse düşlerimizi..

Sen yoktun
Kaç devir devrildi üstüme
Kurşunlara döktükçe yüreğini
Kaç mayın patladı beynimde
Kaç kez astım kendimi
Yokluğunu sallandıran Mardin kalesinde
A canım
Devran dediğin nedir ki
Döner durur yerinde
Ne anlar
Bir canın maviye adanmışlığını
Zaman serkeş körlüğünde
Ne anlar kutsanan aşkın
Tamara çilesiyle tutulur yası..

Sen yoktun
Asi firari gülümsemen
Laser'in yanağında yaylım ateşi
Yansın dudağım yansın
Söyle
Nerede bıraktın yüreğini
Hezil'emi saldın
Botan'damı
Gabar'amı sakladın
Söyle kavgamın tarihçesi..

Sen yoktun
Kelebekler intihar etmiyor artık
İdamın pimini müebbet çekti
Müebbetse on sekizin tavafında
Hâlâ
Parça tesirli olsa da devran
Üzülme
Umudumu(zu) n sabrı Eyüp'ten kalma..

Sevilay Yücedağ

Müebbet Yasağsın (1)

Yaşam denen bu kirli oyunda
Bütün kurallara kuralsızlıkla direnerek
Zifiri karanlıklarda kurduğumuz utangaç düşlerden
Gökkuşakları yaratabilme adına
Bildiğimiz tüm hileleri sunuyorduk
Bilmem kaç asır önce boynumuza asılan yasaklara..
En amansız kurallarda
Kuralsızlık oyununu oynamaya çalışsakta
Gel görki;
Tüm şarkılardan hüznün
Bütün şiirlerden ayrılık biriktiren
Yüreğime kazınmış
Ağırlaştırılmış müebbet yasağsın benim..

Herşey ertelenecek belki
Yitik olacaktır bu yasakta
Ama;
O hasta ve aptal gecelerde
Sımsıkı sarıldığım kokun,,
Göğsümü parçalayarak içime çektiğim nefesin,,
Kirpiğimin koruduğu gözlerin,,
Yüzümü saklayan avuçların,,
Senin için aktığını bilsende
Gözyaşlarımı kurşunlayan sesin tek gerçeğim olacak...

Keşke hayat bu kadar kibirli olmasaydı
Onu yaşamaya degecek kadar sevdirseydi kendini..
Bir çok şey vermişti belki
Ama ikimize verdiği neydi
AŞKMI-AYRILIKMI? ?
Cevabı olmayan
Ve hep eksik bir yerleri kalan
Binlerce soruya damga vururcasına konulmuş
En savunmasız noktamsın sen..

Karamsarlığımdan usanan
Ve gözlerinin içinde hep gizli bir merakla
Yüzüme bakmayı
ve bakışlarıyla yüzümde
En onulmaz yaralar açmayı amaçlayan
Bu kalabalıklarda
Nereye saklayacağımı bilemiyorum bazen seni..
Korkuyorum! !
Küçücük bir çocuğun
Karanlık bir sokakta tek başına kaldığında
Yüreğini titreten korkuyu yaşıyorum
Karanlığı görmemek için sımısıkı yumduğu
Ürkek gözlerinden akan yaşlarda üşüyorum..

Seni

Seni kaybetmenin hastalıklı korkularını,,

Acımasız kalabalıkların yüzümde açtığı yaraları,,
Hayatın bana-sana-hepimize oynadığı kirli oyunları,,
Ve umutsuz
Ve yorgun
Ve ürkek adımlarımın ardında kalan her bir parçamı,,
Asırlardır tek sığındığım o sancılı yalnızlığımda saklıyorum....
Sevilay Yücedağ

Müebbet Yasağimsın (2)

Bembeyaz tuttuğum kanatlarımı dahi
Kurtaramadığım hayattan
Davacı olmamı sorguluyorsun bazen..

Her şeye rağmen "yaşayacak yer var"
İddialarında gönüllü sanık durumunda buluyorum kendimi
Susuyorum! !
Asırlık susmalarına yenileri ekleniyor..
Sırf cevabını veremeyeceğin sorular sorup
Seni çaresiz bırakmama adına
Susuyorum! !
Yeryüzünün adaletsizliğinden
Yıldızların bile gökyüzünü ağırlaştırdığı,,
Akrebin yelkovana küstüğü o saatlerde
Bakışlarımı saplayıp göğe
Susuyorum! !

Sonsuz bir ertelenmişliğe
Hüküm giymiş bu sevdanın kapısında
Utana sıkıla yüzüm dökülürken yere
Susuyorum! !
Tarifsiz yaşanan zulümlerde
Cesaretimi gözlerimle çarparken
Zalimlerin suratına,,
Dudak kıvrımındaki bir anlık tebessümüne
Tutsak ettiğim sevdanın imkansızlığına bakıp
Yüreksizliğimden utanıp
Susuyorum! !

Yüzüme bakmaya çekinen geceleri alıp koynuma,,
Gözlerimi kapatıp yokluğuna dokunuyorum..
Yastığıma hiç uğramayan
Ve hiç uğramayacak olan kokunu öpüyorum..
Tüm yasaklara rağmen,,
Sana akan ruhumu bastığın o topraklara gönderiyorum..
Ve bil istiyorum;
Yokluğuna asırlarca sığınırım ben
Senin yanındaki hiçliğime aldırmadan..
Ama sana yanındaki hiçliğim ne kadar yeter? ?
O Hiçliğimin Bahtına Düşmüşüm;
Zavallı Etme Beni! !

Sevilay Yücedağ

Mülteci Gölge..

Kokuna susamış nefes kuruluğuyla
Çatlamış dudaklarım duaya durdu
Etin tırnaktan ayrıldığı yerde
Kader diye doldurulan günahlar
Çıkartılır mı papazsız ayinlerde..

Gün yükü binmiş omuzlarına
Bak yine
Kambur gölgesiyle gök yağıyor üstüme
Oysa ben hep sana geldim
Bazen bir çocuk çaresizliğinde
Bazen de parçalanmış bir anne yüreğinde
Ben yalnız sana geldim
Ah Azizler lanetlesin dilimi
Adın için
Senin için
Pervasız bir yemine revan edildim.!

Avuçlarımda patladı
İzini sürdüğüm bütün zulalar
Uzağına dalan g/özüne kurban oldum
Mülteci bir sığıntıyım
İbreti alem niteliğinde
Sensiz gölgemi ne edeyim
Şu yedi tepeli kentte..

O küçücük yüreğinle
Kocaman sevdalar yaşıyormuşsun
İnadın inat benim gibi
Sevdanın yanağına
En kutsal Gamzeyi yakıştırıyormuşsun..

Artık
Zaman çırpınıyor eşiğinde
Zaman
Yokluğunun Fuzuliliğinde
Gelmen lazım senden uzaklara
Belli mi olur
Belki umutlar açılır alınımızın falında
Gelmen lazım
Son nefes dudağımda
Yüreğim terletecek yüreğini
Ah oğlum
Bu canım artık
Alınmamış Muradıyla
Bir tek kendini boğmaya yeminli.!

Sevilay Yücedağ

Nefret

Bir Őir severdim eskiden
Seni tanıyıp görmeden
Adı sevgiyle başlayıp
Sonu mutlulukla biten..
Şimdi tersine döndüm
Şen oldun bak
Bunca çektiğim acıya sebep..

Şimdi sayısız Şiirler biliyorum
Dişlerimin arasında ezilen
Hepsininde;
Adı sevgiyle başlayıp
Sonu Nefretle biten..

Sevilay Yücedağ

Ölüm Gözümden Düştü

Suretim elimdeki bir bardak ateşe emanet verildi,,
ateşi yudumladım hep ölmem bile yasaklandı ruhuma kurşun sıkılırken..
Kainatın en berbat intiharıdır böyle yaşamak;
ruhun gözlerinin önünde can çekişiyor
ve ömrünü okuyan gözlerinden kanlı bir nefes boşalıyorken
yaşiyor süsü vermektir kendi kendine..

Oysa;
çocukluğumun bahçesinde
masum mutlulukların peşinden koşarken yorulup sıkışmalıydı nefesim..
Fakat
çocukluğu yok çocukluğumun,,
hayatımın bir hayati olmadığı gibi..
Ruhuma gölge olan dünyamıydı
yoksa bir yanı hep eksik,, yetim bırakılmış ruhumun
sıkışan nefesimiydi dünyaya gölge düşüren? ?
Bilmiyorum....

Ölemeden kabullendim mezartaşı suskunluğunu! !
Hiç kimsenin kimsesi olmayan gecikmiş bir intiharım ben,,
öyle gecikmişimki sırf bu yüzden
ÖLÜM gözümden düştü..

Sahi bu dünyaya düşmüş müydü gölgem
ölüme açtığım zaman gözlerimi? ?
Gözlerim kaç yüz bin kez ölmüştü bunuda bilmiyorum..
Kuru bir öksürük gibi hayat boğazımda
nefesimden öç almaya yeminli bir öksürük..
Bu Hayat Ruhuma Kurşun Sıkıyor Kurşun! !

Sevilay Yücedağ

Ölüm Kaçtı Gözlerime (1)

Ölüm kaçmış gözlerime kirpiklerim canımı çekişiyor! !

Adresi unutulmuş bir yerde,,
Kirli yüzlü karanlık yürekli adamların
Ayak izlerine basmamak için
Sol yanımda yatalak kaldı kalbim..
Çaresizliğin ipine böyle eksik,,
Böyle yarım,,
Böyle bir hiç'liğin sehpasında asılırmı insan? ?

Olmayan çocukluğum hangi celladın
Kan kırmızı türküsünün ezgisinde vuruldu? ?
Ölüm senden gelsin diye
Yüreğinin sürgününe tüm gücümle giderken,,
Vakitsiz ölümlerin kaybolmuş vijdanında kaldı yüzüm..
Ruhum sende elim yüzümde kaldı,,
Yüzümün izi saramadığım yaranda kaldı! !

Yakıcılığını bilmiyorsun bilme
Ama hep güneşe dön yüzünü..
Dön ki her yönden doğsun üstüne,,
Dön ki
Asırlık yaralarını suskun yakarışlarımın
Ona ulaşan sevdalı sığağında sarsın..

Teselli sözcüklerinin kan ağladığı
Yitik bir gölgeyim ardında,,
Unutulması kaçınılmaz olan bir sevda yanığı yüreğinde..

Bedenin toprağım olsun diye inlerken

Kayıp şehirlerin defterinde

Mahcup ölümlere yazıldım..

Hayat sonsuz bir inatla hep yarımaları reva görürken

Vadesi erken gelmiş ölümleri

Yatalak bir kalbin göğüs boşluğuna

Ne kolay sunuyor görüyorsun değilmi? ?

Ama senin mutlu uykulara daldığını bilebilsem

Ne önemi kalır hiç bir yerde yazmayan

Fakat erken ödenen borçların....

Sevilay Yücedağ

Ölüm Kaçtı Gözlerime (2)

Ölüm kaçtı gözlerime! !
Kırpiklerim olmayan yatağımda,,
Olmayan yastığımda,,
Olamayacak hayallerime düşlerime ağlıyor..

Son bir umut,,
Son bir deva,,
Son ama ilk dilenendin ürkek ve hüznümüzün rengi gözlerimde..
Beklerken kabus yarınların kefenini yırtmayı;
Celladım kanlı soluğuyla en kırmızı türküsünü üflüyor
Alnımın ve bedenimin sol yanındaki bu en son yaza..

Oysa daha ben yazmayı öğrenecektim..
Herkesin ürktüğü
Ama bizi biz yapan susarak herşeyi anlatan
Birbirimizde tamamlanan yalnızlığımızın
Kalabalıklığını anlatacaktım..
Ben ateşi yudumlarken
Ruhuma nasıl kurşun sıkıldığını anlatacaktım sana..

Ben sana;
Ölemediğim için ölümün nasıl gözümünden düştüğünü
Ve mezartaşı suskunluğunu nasıl kabullendiğimi anlatacaktım..
Anlatamadım! !

Dünyaya belkide hiç düşmemiş olan gölgemi
Ve çocukluğu hiç olmamış çocukluğumu anlatacaktım
Anlatamadım! !

Ben daha;
Senin bilmediğin ve göremediğin
Seni anlatacaktım sana
Yaralarından öpecektim..
Ve SEN;
Sensizliğe inat tüm sabahların
Şakağına silah dayayıp her yönden evrenime doğacaktın..
Ölmadı! !

Hiçbir kanlı celladın ölüm kusan nefesiyle

Öldüremediği çocukluğumu gönderiyorum sana..

Yüreğindeki sevda yanığına merhem

Yaralarına sevdalanmış sıcak bir nefes sunsun diye..

Kırpiklerim canımı çekişirken

Yastığının diğer yarısına düşmüş

Parmaklarının arasına saçlarımı gönderiyorum usulca..

Ve sustuğum tüm gecelere! !

Ve boğazıma yapışan tüm yasaklara! !

Ve seni getirmeye gücü yetmeyen tüm şafaklara inat! !

Ölüm kaılan gözlerimi yüreğinde yumuyorum....

Sevilay Yücedağ

Rotası Şaşkın Gece..

Gidersem
Hele birde
Gözlerinden kalkarsa cenazem
Baktığın her yerde
Yaşama özürlü
Kefeni yırtık
Kırık kalem uçları göğsüne saplı
Yüzüne örttüğün aşk peçesiyle
Toprağını huzursuz eden bir ölü ağlar..

Gelseydin
Dışın tırnağa takıldığı yerde
Mesela
Rotası şaşkın gece kesiklerinde
Bacamda tüten duman olup
Bulutlardan yağsaydın üstüme..

Sen
Bir ömre biçilen aşk
Ben
İntihar kuşanmış şiirler de
Çözülemeyen şifre
Son dizeye
Son nefesini veren
Anlamı ortasından parçalanan imge..

Bilseydim
Alnımda dinmeyecek isyan izleri
Uzun soluklu korkularıyla
Rüzgarın kalbinde beklemezdim seni
Haram kılınan uykum
Gözlerimin çanağından düşerken yere
Yıldızlar kendi ışığını boğar
Ah söylemişsin ben giderken
Senin gecenin karnında
Nasıl uyuyordu ay.?

Gelirsen
Huzuru yitik bu toprağın başına
Umut getir
Umut ek Zozan yeşili
Bir karanfil
Aşkına açmış en kırmızı
Gitme

Bir sayfa bırak
Sana yazılanın
En sarısından
Yazılmaktan sararıp
Ayuçlarında solan
Gitme.!

Sevilay Yücedağ

Saçlarımı Yakacağım!

Artık yolları değil
Parmaklarında uyuttuğun saçlarımı yakacağım!
Sırtının resmini gördüğüm,
Adımlarının usulca 'gidiyorum' bastığı,
Yüreğimin şakağında patlayan sevdâ çıkmazlarında!

Vasiyeti olmayan bir intihar düşer payıma,
Sen düşersin en masum ölümüne düşlerimin,
Azabını sevdirirsin cehennemim.

Ben yaşarken daha az olmadı yangını

İnan bunu yalnız Sen bilirsin;

Esmer gözlere basılan köz ertesi,
Çaresiz ve sessiz her gidişinin..

Sevilay Yücedağ

Sana Geç Kaldım..

Bu gece
Ömrümün en uzun gecesi
Bu kış
Ömrümün en kısa kışı olsun
Son bir deva
Son bir nefes
Sol yanıma kanatan sancı
Artık son bulsun.!

Dişleri döküldü sabrımın
Yarattığın uçurumun kıyısında
Bilmiyorum nicedir kendimde değilim
Sevdanın çıkmaz sokağında
Kaç saat, kaç asır geçti üstümden
Boşluğa düşerken umutlarım
Kaç kez astılar beni
Aşkının yasak ağacına
Bilmiyorum ne zaman unuttum
Adımın her bir harfini..

Uzağına dalan bakışım hüzündür artık
Hüzündür duvarların üstünde uyuyan gece
Yasaklı bu aşk yok savunması
Kırk çarmıha gerildi yüreğim
Ruhum yıkıntılar altında şehri itiyor
Bir ellerim kaldı beş bahardır kanayan
Ellerim tadına varamadığım yüzünde
İmgesi kayıp son şiirimi örgütlüyor..

Sen, baktığım yerde duran
Sen suyum, sen toprağım
Boğazıma yapışan bu son çılgılığım olsun
Neden sana geç kaldım
Ellerinde saklasaydın yüzümü
Ben günahındım sol yanına sığınan
Seninle aldığım her soluğu bir ömür saydım
Yangınımın külleri üstünde ayak izlerin
Bir görse nasıl can çekişiyor yaşamak sensiz
Oysa ben halâ kendi gecemizin sabahına ölüyorum..

Öpen bendim her telini kirpiklerinin
Bendim nefesini nefesime içiren
Alnımda çöl yangınıydı terin
Şimdi hangi elde sabahlıyor yüzün
Kim seviyor kirpiğinin gölgesini
Şöylesene sevgili
Ölümüne yazgımsın diyerek
Bedenin toprağım olsun diye inleyerek

Gittiğin yerde kim sever seni benim gibi..

Bilmiyorsun
Kurşun olmuş sevdan çekiyor dibe
Görmüyorsun
Yırtık kanatlı o yarasa konmuş geceme..

Sevilay Yücedağ

Sen Gelmiyorsun..

Yine Zindana düğümlendi gece! !
Hücremin rutubetli duvarı hazır;
Gözlerinin izi şaplı olan yüzüme
Yokluğuna doğru yürüyen
Zavallı bir sabahı kusmaya..
Sonu sürgün,,
Sonu esir,,
Sonu uçurumlara açılan bir yokuş olacak
Geleceksin diye kurduğum düşler..

Ahh gelseydin diyorum..
Zehirli sarmaşıklar dolanmazdı gövdeme
Aralıksız kanamazdı gözlerim
Ve en acılı ağıtları
Yakmazdım belki gölgene..
Gelseydin diyorumda;
Gelemeyeceğinin şamarı çarpıyor suratıma! !

Sen gelmiyorsun ya
Ecelim oluyorsun her isyan sabahında..
Adının her bir harfi boynumda zincir
Boynumdan Yüreğime uzanan en kutsal zincir..
Adına dokunuyorum ellerimin yangınında
Zavallı şehirler yanıyor
Ama Sen gelmiyorsun! !

Gelmeyeceksin işte..
Bilmesin kimseler yürek yangınımı
Sesinin boğazımdaki hıçkırığını bilmesin! !
Uzanayım ağıtlarca cinnet geçiren duvarlara
Gözlerinin çarmihına gersinler beni
Hangi aydınlık sarar bedenimi
Hiç bir kanlı şafak almazki beni..

Sen gelmiyorsun! !
Gece çekildi üstümden
Gözlerimi Yüreğinde yumuyor
Ve açmaya korkuyorum..
Gelmiyorsun....

Sevilay Yücedağ

Seni Cehennem Azabı Kadar Seviyorum

Simsiyah göğün altında çaresizce özlerken seni
Hayalini kaybetmekten korktukça tutsak
Yine o ihtimali umut ettikçe Özgür kılıyorsun beni..
Oysa ben
Kirpiğimin ucunda feryadı figan eden yokluğunun acımasız ihtişamını değil
Kalemin gücü yetse uzak diyarlarda titreşen gülüşüne,,
Bir kaçak bakışına,,
Kulaklarımda çınlayan tek hecelik sesine,,
Ayaklarının altında ezilen toprağın kokusuna,,
Sana hep sana dair bu kalemi kanıma batırıp
Ak kağıtlar üstüne baş harfi Senle başlayıp
Son harfi yine senle bitecek olan cümleler kurabilmeyi isterdim..

Oysa şimdi
Kurduğum cümleleri yazdığım satırlardan
İmkansız bir sevdanın kanı akmakta..
Kavuşma umudu olmayan her sevdanın
Seveni acıya boğacağını en başından biliyordum..
Ama gel gör ki
Ben şimdi o acılarımı ak kağıtlara yazıp,,
Acımı bir nebze de olsa hafifletebilme adına
Öyle suskun,,sessiz,,çaresiz yetersiz kıldım kendimi..
Bağışla beni....

Ben her ne kadar sana hayaline tutsak
Sen her ne kadar bana Ulaşılmaz,,İmkansız,,Yasak olsanda
Senden bilirsin ki; ne kıvrandıran acılar özlemleri,,
Nede uğruna Ölmeye değer erişilmez Aşkları
O ak kağıtlara dökmek bazen olanaksızdır..

Ama yinede ben yokluğunla kahrolmuş geceler
Parmak uçlarıyla bastığında yüreğime
Düşlüyorum Seni..
Kelimelerden köprüler kurabilmek,,
Bazende söylemeden bilebilmek istiyorum Seni..
SENLİ kelimelerde Yüreğinin derinlerinde sakladıklarını bulmak istiyorum,,
Dünyaya Senin gözlerinden baktığımda
Hiç yabancılık çekmeyeceğimi bilmek istiyorum..
Yaşamlarımızın o incecik detaylarında bulduğumuz yakınlıkları,,
Aynılıkları paylaşabilmek istiyorum..

Yaşamım belkide yaşanamayacak
Yada yaşanmaması gerekecek kadar acıyla hüznün karışımı
Zifiri karanlıklarla boğuşarak geçti desem yeridir..
Ama şimdi
Varlığının erişilmez hayaliyle Sana dair sadece Senin olan
Gülücükler biriktiriyorum içimde kocaman..
Cevaba ihtiyacı olmayan sorular sormak istiyorum,,
Soru işaretli cümleler düşünüyorum hayalinle..

Ancak yaşarken kelimesiz kalmaktan korkuyorum SEVGİLİ
Kelimesizliğin soğukunda üşümekten çok korkuyorum! !

Bir yığın kelimem var Sol yanına koşmaya can atan..
Hiç birinin sonunda
Soru işareti,,nokta,,virgöl,,ünlem olmasın istiyorum..
Çok şey istiyorum biliyorum
Sen yinede bağışla beni....

Sol yanıml Seni, "Cehennem Azabı Kadar Seviyorum" diye inlerken
Söyle SEVGİLİ;
Sence ben İmkansız olanımı istiyorum? ?

Sevilay Yücedağ

Seni Kendimden Kurtardım

Canım acıyor yar
Canımı acıtıyorsun! !

En az bu dünya kadar acımasız
Bu dünya kadar öldürücü
Ve adaletsizsin..
Gözlerin ve sözlerinin canıma sıktığı kurşunlarla
Binlerce zalim adımın çiğnediği
Bu kaldırımlara bir ayak izi yaptın beni..

Oysa;
Senden gelen tüm ölümlere razıydım..
Yokluğunun çaresizliğinde sürüklendiğim uçurumlardan
Sırf yanmasın diye ellerini tutmamış
Hüznün zehri bulaşmasın diye
Gözlerine bakmamıştım ben..

Sevmenin yasak olduğu bir yerde
İmkansızımydın benim
Yürek sızımydın benim..
Hiç bir kelimenin azizliğine sığdıramamki seni
Tanımsızımydın benim..

Düşünmeye başladığım andan itibaren seviyorum seni
Hiç bir yasağa aldırmadan..
Ama bu yasaklı seven sana ne kadar yeter? ?
Yaralarım dokunur çocuk gözlerine
Yanarsan! !
Ah birde umutsuzluğumun karanlığı doğarsa içine
Kaybolursan! !

Anlasana yar
Seni kendimden kurtardım
Düşünsen hayatını kurtardım....

Sevilay Yücedağ

Sevdan İçin Bağışlıyorum

Sessizliğin lm biriktirdiği bir gecenin,
En cinnet saatinde dileniyorum yine Seni..

Bekle beni geleceğim diyenim
Ya Sen,
Hangi ruhsuz duvarın en anlamsız taşına dikip,
Okyanuslar yürüyen gözlerini,
İçimizde hiç durmadan ağlayan ocuğun,
Yaşlarınıımı saklıyorsun zulanda?
Dizginlemeyemi alışyorsun düşlerini,
Buz tuttuğun ranzanda?

Parmaklarımda tutuştu harflerim,
Soluğunun şefkatini bir tek sağlarıım tanır..
Dş/tüm isyanının eşiğine,
Kirpiğimden yağan bir avuç yağmur,
Ellerini ararken kelepeni ıslatır..

Yreğimden içeri hayatı almadım hiç,
O hep dışarda kaldı ben zamanda tutuklu..
Yaralı mrmz,
Yitik damgası yiyen gençliğimizi,
Yzmzde gittikçe derinleşen izgilerimizi;
Altında bizi kucaklamayan gökyüzü için
DEĞİL,
Bir taşta dudaklarıımıza dokunamayan suyun hatrına
DEĞİL,
Çıplak ayaklarımızla koşamadığımız toprağa
DEĞİL,
Sadece dört yanımı saran
Sevdan için bağışlıyorum....

Sevilay Yücedağ

Sevme Beni Sevme

Yaşanmamış bir hayatın ölü nefesinin ahını aldım
Ah sevdiğim sevme beni!
Sen bilmezsün
Yalnızlığımın ve umutsuzluğumun dar sokaklarını,
Ve günlerden sadece geceyi görebilen gözlerimin rengini
Bilemezsün...

Bakma derinden gözlerime,
Sevme beni!
Umutsuzluğun karanlığı doğar içinden
Ve o karanlıkta kaybolursun.
Sonsuz yalnızlığıma doğru hiç bitmez yolculuğun
Yorulursun...

Kirpiğimden yağın
Yağmurların altında durma sakın
Bir damlası ıslatsa saçlarını
Ayaklarının değdiği toprak çıldırır
Dayanamazsın...

Sevme beni sevme!
Dayanamam!
Ömrümün sürekli silkelenen
Dallarından birine tutunmana,
Düşüremem kendimle beraber seni
Kovulduğum umudun bahçelerine
Sana kıyamam...

Ah Sevdiğim sevme beni!
Yalnızlığımın uzun kirpiklerinden yağın yağmurlar
Dilimdeki türkülerini tutuşturur,
Ateş otlar nefesim.
Bir ben kalırım gecenin ortasında
Birde iflahına dileyen ah'larım...

Sevme beni sevme!

Böyle kolay yazılan

Fakat;

Söylediğimde kendimi yakan!

Sevme beni!

Sevilay Yücedağ

Seyyar Arabanda Umutların..

Düşler,düşkapağımızdan elini eteğini çoktan çekti
Gece sıyrılırken usulca üstümüzden
Aldık akıbetimizin her endâmlı şafağına
Yokluğun enkazı altında kaldı hayaller
Seri katil edasında süzülüyor şakağa.!

Aşınayız
Açlığın gergefine işlenmiş baba ölümlerine
Aşınayız
Yetim çocukların kurşunlanmış gülüşüne.!

Sırtından vuramadık zulmün sinsî coğrafyasını
Düzen aynı düzen,zembereği kırık adaletin
Siz koltuk züppeleri
Meydanlarda attığınız naraların gözleri varmı
Siz açlık nedir bilmeyen insan müsveddeleri
Duran bir saatin göğsüne iliştip acısını
Bir baba kendini astı haberiniz var mı.!

Aşınayız
Açlığın gergefine işlenmiş baba ölümlerine
Aşınayız
Yetim çocukların kurşunlanmış gülüşüne.!

Bedende kalan son umut kanat olsaydı kapına
Yarının endişesinde çözüldü dizlerinin bağı
Sevdiğin halâ sırlıklam ağıtlar asıyor odana
Ve ateşler içinde ve kan ter içinde
Bunca kirlemişliğe meydan okuyor
Halk adına,senin adına,yokluk adına
Gözünün son gördüğü çocukların
Gözü gibi saklıyor ardında kalan mirasını
Seyyar arabanı
Birgün umut doldurup sürecekler
Her soysuzun şakak hizasına
Şimdilik diyorum kardaş şimdilik
İlk ve son isyanın tükürsün insanlığın suratına.!

Aşınayız
Açlığın gergefine işlenmiş baba ölümlerine
Aşınayız
Yetim çocukların kurşunlanmış gülüşüne.!

Sevilay Yücedağ

Sıyr Kederini..

Kayıp yolların şaşkın yönlerine tırmanmaya kalmadı mecali
Suskunluğuna laf etme kanayan harflerin parmaklarını..

Sıyr kederini,arsızın hançeriyle karnı deşilen ömrünün sırtından..

Dilinde inatla dolaşan mistik bir ezgi vardı hani,
Yazılması suç,suçu bile en kutsal sevdanın kelâmı olan..
Ama sen susarsan
Eksik bırakırsan inceldiği yerde kırılan kentleri,
Ürkütürsün ölenleri kevser kokulu aşklarının bahçesinde..

Sıyr kederini,arsızın hançeriyle karnı deşilen ömrünün sırtından..

Göğsümüze çöken en kanlı tarihin tanığıdır gözlerin
Kim bilebilir zamanı şakağında patlattığını.!
Ama sen susarsan
Kahır kokulu yalnızlıklar kusar,dalgasını arayan denizler..
Gökkuşağından gerdanına renkler taktığın her gece,
İğdiş edilen bu devri devranda,ölümle vaftiz edilmiş her ruhun
Ellerinden sarkan kim/sessizliğinin siyahına revan olur..

Sıyr kederini,arsızın hançeriyle karnı deşilen ömrünün sırtından..

Sonu olmayan karanlık sanılan aydınlığım,
Kesilen ruhuma seslen,sözünün ellerini kemiren en dağlı şelaleyle..
Ama sen susma
Bırak süzölsün usundan,kendinden beni yaratan sen..

Ve bırak gezinsinler gölgenin altında yok görünenler,
Onlar ki en az görünenler kadar çürümeyi yücelttiler.! ! ! !

Sıyr kederini,arsızın hançeriyle karnı deşilen ömrünün sırtından..

Sevilay Yücedağ

Siya./Gölge

Rüzgârın gölgesini gözlerinden vurmuş
Ateşi titreten sürmeler çekmişsin..
Alnıma yazılı yazgının dövmelerini stran eyleyip
Sazların sözüne,
Sazların en masum teline revan etmişsin..

Bir mezar çizilmiş düşüme
Ağrıyan dizlerinin sızısınca derin..

Dudakların eğilmiş bükülen sesime
Ölüm korkusu sanma çırpınan sol yanımlı
Kuşların densizliğine yorma suskunluğumu
Doruğundan bakıyorsun uçurumuma
Sen dağımın zirvesinden sarkıyorsun
Olmayan çocukluğumun kan yaşıyla delinmiş avuçlarına..

Ahh Sevgili anlamadın mı halâ
Hiddetinle toza dumana kattığın rüzgârını öptüğümü
Vurduğuna,öldüğüme,hiç'liğime aldirmeden..

Şimdi

Toprağımın sinesini yakan kardelenler

Zîn sevdasına sıkılan Beko ihanetini

Ferhad'ın elleriyle yüzünü örten Elma dağı

Hiçbir dilde anılmayan Siya adını

Yedi mühür içinde

Yedi cihan hatrına

Gözlerine dokunup

Gölge etmeden sunsunlar mı

Göçüp giden keşke'li zamanlarına.?

Sevilay Yücedağ

SiyaDil /Yüreğın Gölgesi

O yaralı kentin sokaklarında
dalgın,
durgun ayak izlerini kucaklayan,
gizlice bağına basan
Gölgenim ben senin...
Adım yok,
kimliğim barut kokusu.
Yurdum;
susturduğun kanamalı yaran,
Yurdum;
ingesinden vurulan sevdam...

Sırrında açık manası,
görmeyene yenilmesin
Ve
bırak anlaşılmasın deli yüreğın.
Yüreğınim ben senin...

Saçlarına dokunamaz,
göğsüne sokulamazdım,
sığınamazdım,
Ama;
yıkarlarsa gözlerine kurulu barikatı,
kirpiğini ıslatır,
yanağından usulca süzülürse yaşın,
işte o an;
O an
O cinnetle
Bir cinayetin gönüllü
tek zanlısı olurum!

Unutma;
Gölgenim,
Yüreğınim ben Senin...

Sevilay Yücedağ

Sustun!

En hain pusudur artık suskunluğun,
Sabrımın sınırlarına kurulmuş.
Muhatapsız tüm kelimeler,
Ürkek ve korkulu bekleyişlere gebe...
Akrebin yelkovana yan gözle bakamadığı
Uğultulu bir kederdi,
Zaman,dizlerinin üstüne düştü,
Ve
Sesinin rengiyle oynaşan saatler
Sustuğun günde durdu...
Sevilay Yücedağ

Şimdi Cehennem..

Şimdi Araf
Gölgeme bile söz geçiremediğim
Gitmekle kalmak arasında
O ince çizgideyim
Kanımı yaktım
Kör aşkın dipsiz kuyusunda
Kendimden oldum
Günaha batmış ölüler
Sırtımı sıvazlar
Put olur bir başka donarım
Benden sana geriye
Şu biçimsiz resim kalır
Gece kanar kendi içinde
Düşkırıklarım sinesine saplanır
De haydi kaldır başını
Bir ihanetin kırk yıllık hatrı var
Şafak utanır kendinden
Ay tükürür yüzüne
İşte o an
Resmi çizilmemiş aşk donar..

Şimdi unut
Umudun elleriyle işlediğim
Sol yanında benimsin yazılı
Oysa
Yabancı saçlara revan ettiğin
Boynunu saran gri kefyayı
Unut
Uğrunda kaç bin kez öldüğümü
Çatlatıp toprağın ardamarını
Sen ülkemsin dediğim günü
Hey sen
Kınında duramayan kahpe ihanet
Nereye gömdün masumiyeti
Gördün mü
İştar'ın şavkında yıkanan sevdalar öldü
Birikmiş ahımın ömrü salınırken ardında
Bir mermiyle bin defa vuruldum sokağında
Sustum
Son eylemimdir aşka
Haydi
Matemini sallandır halaylar da
Lori de ağdın yakılsın...

Şimdi cehennem
Canım düştü namluya
Bir bilsen
İhanet kucağında barut

Çekilmiş pimi
Şakağında patlamış
Hangi günahın bedeli
Hangi yakılmış aşkın
Bu z/amansız ölüm
Şimdi git
Aydın olsun gözün
Sen sen olalı
Hangi güneş göğsünde parlar
Hangi aşk sana yanar
Hangi diyar dört mevsim yaşar
Şimdi cehennem
Şimdi ölüm
Şimdi söyle iki gözüm
Hangi karanlığın sırtında ay doğar..

Sevilay Yücedağ

Tek Celse..

Sevmenin yasak olduğu yerlerde
İmkânsızımydın benim,yürek sızımydın benim
Hiçbir kelimenin azizliğine sığdıramam ki seni
Tanımsızımydın benim..

Sensiz bu kaçınıcı gece uçurum suretinde
Aslı yasak sevgili
Yastığının hangi yarısına düştü
Ellerin nerde?
Ağır kapılarıyla kapanıyor üstüme
Yalnızlık sensizlik denen illet
Kapanan tüm kapılarda senin adın mı yazmalı
Yoksa adını hasta gecelerin bağrında mı aramalı
Ellerin diyorum sevgili ellerin
Ellerin nerde?

Tüm sevdalı yolların taşında toğrağında sen kokuyorsun
Bilsen nasıl koyu bir sensizlik var toprağın renginde
Güneş doğmuyor gözbebeklerime gözyaşım kırmızı
Ateş renginde yanıyor yokluğun yüreğimde
Alacakaranlık suskunluğumun orta yerinde
Tüm gökleri yere serdi
Kirpiğimin gölgesine sakladığım yokluğunun feryâdı
Gözlerin diyorum sevgili gözlerin
Gözlerin nerde?

Anlatabilmeyi isterdim sana
Sensizliğe açılan her kapının ardında
Z/amansız revan edildiğim ölümü
Erişilmezim imkânsızım olduğun halde
Sirtının resmini gördüğüm her köşe başında
Ardından sürüklenen gölgen olabilmeyi
Sonra
Bir çift gözün uzağında
Dayanılmaz bir cinayet olup
Damla damla kanımla adını yazabilmeyi
İşlediğin her günahın bedelini canımla ödeyip
Masumiyetini göklere çıkarabilmeyi
Anlatamayacağımı bile bile
Anlatabilmek isterdim sevgili..

Artık şimdi
Hiç olmayacağını yazan ağır kapılara bakarak
Sensizliğin getirdiği ölümleri öpüyorum
Artık şimdi
Senin gözlerinle bakamadığım
Senin sözlerinle konuşamadığım
Senin cesaretinle güç bulamadığım

Senin beyninle düşünemediğim
Geç kaldığım tüm zamanlar için
Tek celselik onurlu bir hüküm büyütüyorum.!

Sevilay Yücedağ

Toprağım Kadar Sev Beni..

Hangi mevsimde geleyim sana
Adı yasakla anılmayan hangi coğrafyanın
Umut sakladığı testisinden bir damla çalıp
İzi incitmesin diye korkarak sunayım dudaklarına..

Mimli toprağımın göğsünde kanayan yarayı sevdim
Kavganı sevdim gözlerinden kıvılcımlar saçan
İte,uğursuza,çakala ve soysuza kabaran öfkeni
Köy meydanlarında dara çekilemeyen onurunu
Satılmışa,kansıza,yeryüzü tanrılarına
Hınca hınç direnişini
Direnişe özgürlük eken duruşunu sevdim..

Kanatları üşüyen kuşların çırpınışında yüreğim
Başının üstündeki göğe sevdalı hıçkırın bir yıldız
Ah coğrafya/sızım en utangaç sızım..

Kördüm,sağırdım,topal kalmıştı dilim
! Bilinmeyen bir dildi! sesim,dilime dolaşırdı
Ben seni *dilimdeki kesigi öptüğün anda sevdim
Tüm mevsimlerim kan revandı
Gölgende flaşı patlardı beynimin
Yarana sarılamadığımdandı
Önünde durduğum aynanın
Müebbet bir yasağı kusması suratıma..

Ben seni
Bacaklarına yapışan aç çocukları
Sıcacık sevgin ve elindeki ekmeğınle doyurduğunda
Yüzlerinde çiçekler açarken ardından baktığında
Ben seni
Yıllardır gördüğün özgürlük düşlerinin
Düşlerimle keşiştiği o eşsiz noktayı bulduğunda
Ve aşırılık sürgünüme
Yüreğinde nokta koyduğın anda sevdim..

Sen beni
Acının soluğuna sun,kan kaybetmeden dünüm
Kavganın en tapılası haliydi acın
Dağların en yüce sevdasına saklanmıştı..

Sen beni büyük sev ölümüne
Bin can doğsun bedenimden
Sen beni öptüğün toprağınca sev
Dilince sev
Akan kan dursun dilimdeki kesikten..

Sevilay Yücedağ

Umut Devrimdir

Ninova'dan koptu ığlığımın eflatun rengi
Ezilgen yüreğimde postal acısı
On yedi yıllık yoldan geliyorum
Toprağın damarına bastı ayaklarım
Yanımda bir ömrün birikmiş fkesi
Kuşlarım elektrik tellerine takıldı
Özgür vatan düşleri görürken
Untmam
Soğuk ranzayı kısa voltayı
Tek tipli tipsizin ölüm düşmüş bakışını
Geldim
Fırtına giyinmiş isyanımla kavgamla
İnsanı hiç
Mazlumunu hiç
Emeği pi eden
Yeryüzü tanrıları
Gördüm
Sömürge düzenini her kahpe ihaneti
Baş eğmeyen direncin kalesinde..

Ey alnının terini gözyaşıyla silen ocuk
Yüzünde uykusuz sabahın getirdiği esrik ışıltı
Ellerin gözlerime bakıyor
Sattığın mendiller temizler mi dünyayı.?

Kelebek tarlasında zincirlere vurulurken mavi
İtaatsiz bakışın kalbine indi eylem
Ellerim emek kokulu toprağın altında
Ki
Taşın yüreğine de inmeli cemre
Güvenlik nedeniyle yakılan şiirler
Parmak izi tanımlanan karanfil notası
Sonra bir güvercin
Alnında kırmızı yara izi
Kefaretini der mi yorgun devlet grisi.!

Ey soytarılar sofrasında sömürülmüş emek
Gün ortasında alınan düşler
Mazlumun sırtındaki kambur da ışıldayan hançer
şimdi şafak
şimdi isyan
şimdi
Tutuşsun yedi cihan inme inecek zulme
Tutulacak
Yasadışı yumruklara kazınmiş yemin
Kan üstünde uyur fetva verip uluyan
Nereden bilecek
Umut Devrimdir
Devrim ise Umut

Ve
Umut Devrim gibi yüreklidir her zaman..
Sevilay Yücedağ

Unutmadık Tükürdük!

İçimden adresler geçerdi bazen,
İçinde isyan izleri kavga gülüşleriyle.
Yastığında çocukluktan kalan,
Bombalanmış düşleriyle.
Tarih öncesi bir sessizlik,
Sıktığı dişlerinde.
Avlusunda ölümlerle top oynayan,
Yüreği öpülesi adamların,
Bilmek istenilmeyen herkesin unuttuğu,
Yalnız;
Bir yârin, bir de ananın aklında tuttuğu,
Yüzü olmayan bakışların adresi...

İçimden şiirler/iniz geçerdi bazen,
"Hatırlayın/unutmayın" işkence imzalı.
Ah ağzınızda biriken kanı,
Yirmi dokuz bin kere,
Yirmi dokuz bin celladın suratına,
Unutmadık tükürdük
Ağustos sıcaklığında!

İçimden bakışlarınız geçerdi bazen,
Bakışlarınızın toprağında, karanfil yanışlarının külü.
Göğsümde parçaladığım mihrapların intizarı,
Bilirim yok sayılır.
Kollarınızdaki uçurumu haykırsam,
Kimse duymaz beni
Sağır şehirler duymaz!
Dışarda siyah ayak sesleri zalim eserken,
Zincire vururlar tüm Mavileri,
Bulutlar yanar avuçlarımda.
Ah daha fazla ölür müyüm ki
Duruşunuzun depremleri büyürken içimde?

Şimdi, tüm insanlığın sol yanına soruyorum
Haydi bir cevap verin bana;
Sahi duyulmayan ses/size yok mu sayılır?

Sevilay Yücedağ

Utangaç İntihar..

Gün doğmadan neler doğdu
İhanet dolandı üç adımın ikisine
Yine yırtıldı şiirin göğsü
Gözlerimde bir utangaç intihar
Çölde açılır taş kuyu
Kara ayınlar kurulur zamansız
Ey çığlığımın alınına konan kumru
Aldırma sen
Akrep zehri içti akşamlarımın gırtlığı
Bıçaksırtında sönen yıldız mahmuru..

Bir yanım özlem bir yanım ateşti
Hiç bilmedim
Orada yıldızlar ne yöne kayar
Bahçedeki çiçekler kaç renk açar
Kiblegahı neresidir aşkın
Vaadedilmiş tutulamayan sözler
Kefen biçilen ufukların
Ay ışığında vurulurken
Gözlerine bağdaş kurar mı vijdan
Sahi orada aşk kaç mevsim yaşar..

Deprem sancısı yüreğimde
Kancık bir ihanet döllendi
Bilirdin
Uzun menzilli bir bakışı bile yok saymam
Beş bahardır kanarken
Hayaline düşlerde sığınırken
Sakın unutma
Yanağı esmer her gece de
Bir cinayet yatıyor koynunda
Şesine gömülüyorum
İçimdeki çocuğu boğarak
Çığlığımı kopardım bugünden
Yarınlarına vasiyet ebedi konuk
İki hüznün iki çeşme sulansın
Ve artık
Kolların öyle koynunda kalsın.!

Sevilay Yücedağ

Uyanışın Gün Aydını..

Ateşten gömlek giymediğim günü
Günden sayarsam
Ertelersem
Musallat etmezsem bu ömrü
İsyan isyan kokan
En uzun/sonsuz yürüyüşe
Kalemim kelim tutmasın
Utansın
Arşı titreten yumruklardan utansın

En büyük sloganım
Hercai bir menekşe
Kim bilebilir
Belki de
Bir kelebeğin ömrü kadarım

Nasırlı avuçlarımdan süzülen kanın
Acısıyla doğan gün
Bak yine
Dervişi açlık tövbesindeyim
Bir devran ki
Dramımla kendi olmaz insanlık
Bir devran ki
Doyurarak öldürme telaşında
Şoysuzun inadına
Ölüp ölüp geri dönmekteyim

Kaçkın gün gölgelerinde
Vurmuşsak da kendimizi
Dağlı firariliğin şehir kaçışlarında
Elbet biliriz
Kocaman bir gülümsemedir yolumuz
Uyanışın gün aydını
İplerin kanlı kavgasında da olsa
Rüzgara kafa tutan
Saç dağıtmalarımız var ya
Kaya uçlarında
Kurşun sesleriyle toplansın

Öyle bir devran ki
Saba yüreğimizde bahını bulurdu
Ve elbet bilirdik
Bilirdik elbet
Herkes kendi sapanında uyurdu

Sevilay Yücedağ

Vazgeçmem Ölüm Gelsin..

Vazgeçmedim senden
Şanma ki ayrılığın neşteriyle sırtından vurdum.
Ürkek,fısıltı tınısından öteye geçemediyse sesim
Sessizliğim
Bil ki ben seni,geç kalanı olduğum bitimsiz sevdamızın
Şimdiye yüklenen ürkütücü kefaretinden korudum..

Vazgeçmem ki senden
Parmak ucumda seni yazan sözcüklerin kanayanıyım
Kanayanımsın benim.
Artık düşecek payıma sensiz adımlarıyla gece
Söylesene biz hangi zamanın geç kalanı
Zamanımız var mıydı bizim.?

Vazgeçilmez ki senden
Her gelişine koyu bir gidiş eklenirken
El kemiksizliğe,ses kimsesizliğe terk olur
İzi yakar titreyen dudakların tükeniş vaktini
Ardında bir yürek parelenir sevdana titreyen
Gidişin bir asrın sızım sızım sızlayan yarısıdır
Gidişin en devasız derde,beni bıraktığın boşluğun sonrasızlığıdır.

Vazgeçmem ölüm gelsin
Yüzünün olmadığı her sabah da ölüm gelsin.
Sen gel ve sus
Parmakların saçlarımı yüzüne sersin
Sen sus
Ve
İkimizi kendine sığdıramayan mevsimler
Artık durup sığınsınlar,en yüzsüz eşgallere.

Sevilay Yücedağ

Vijdanımın Acımasız Tokatları

Kazayla bir karıncayı ezdim!
Sevdiğim birini hırsıma kapılıp üzdüm!
O kuşun kırık kanadını iyileştiremedim!
Çocukların ölümüne engel olamadım! !
Anaların gözyaşlarını silemedim! !
Çok uzakta diye aç olanları doyuramadım!
Hapishane parmaklığına güvercin olup konamadım! !
Onun eline silah vereni boğamadım!
O tetiği çekmesin diye onu durduramadım!
Bu dünyayı değiştiremedim
Dünyanın ne içinde,,ne dışında kalabildim! ! !

Vijdanımdan
Korkunç
ürkütücü
canımı acıtan büyük tokatlar yedim..
Beynim parçalandı,,
yüreğim dağıldı,,
parmaklarım ellerim ve gözlerim işlevsiz kaldı,,
ayaklarıma inme indi..

Ruhum öyle can çekiştiki beni terketmek üzere! ! !

Sevilay Yücedağ

Yalnızlığım

Yalnızlığım beni yıkar
Vallahi dayanamazsın..
Verdiğin bu yalnızlığa
Çare olsan ağlamazsın..

Beni herşeyden ayırıp
Yalnız bir insan ettin..
Benliğimden sıyırıp
En olmaza muhtaç ettin..

Nasıl can vereceğine
Aklım sırrım hiç ermiyor
Soldurduğun gonca güle
Derya versende yetmiyor..

Sevilay Yücedağ

Yalnızlık Canımı Alsınki

Bu dünyaya ait değildik seninle,,
gözlerimizi öle öle yaşayacağımız hayata açtığımızda
aykırılık ve yalnızlık kundağında kundaklanmışız..
Gecelerin hüznünden damlayan sularla yıkamış olmalılar ki bizi
sevmemiz ondandır; geceyi ve hüznü..
Yalnızlık ve yalnız kalma düşüncesi bile korkutur çok insanı,,
ama benim yüreğimi tir tir titreten en büyük korkumdur
hiç bir zaman yalnız bırakmadığım yalnızlığımın elimden alınması..

Hiç bir yalnızlık benzemez bir diğerine,,
oysa ben sende o çok sevdiğin ve asla vazgeçmeyeceğin yalnızlığında kendi suretimi
gördüm ne garip..
Kimbilir belkide hayata aykırı yanlarımızı-her yanımızı saklıyoruz
kimseye yıktırmayacağımız yalnızlığımızın duvarlarının içinde..
Nereden bakarsan bak yüzüme-gözlerime acı ile hüznün
amansız çatışmasını göreceksin
ve öle öle yaşamak zorunda olduğum o duvarların içinde
kendine ait suretlerde yansıyacak yüzüne
ve işte o zaman kimselerle paylaşmaya kıyamadığım yalnızlığım
misafirin olacak kabul buyurduğun bir köşende..

Üç upuzun kışın arasına sakladığımız yalancı baharları

Kendi yalanlarına bile inandıramadık..

Yüzlerinde derin hüznün yaraları olan

Ve kendi dilinden başka hiçbir dilde

Hüzünlenmeyi,,gözyaşlarını kanatmayı İstemeyen

Biz öle öle yaşayanları

Aykırılığımıza ceza diye sundukları

Aslında lütuf bildiğimiz 'yalnızlık' denizlerinin

Melankolik sularına gömsünler..

Birgün öğreneceğim yazmayı
yalnızlığımın üstüne yemin ediyorum öğreneceğim..
Ve yazabilmeyi başarırsam eğer
uzunca bir zaman belkide her zaman
kısmen yada tamamen yalnızlığın koynunda gözyaşlarıyla yıkananları
ve o yaşlarla kutsananları yazacağım..
Birgün yazmayı öğrenirsem.....
Kimse okumayacak gülecek belkide olsun
biz zaten gözyaşı çadırlarımızda açtığımız,,
kalabalık çivilere çaktığımız,,
sadece bizim görebildiğimiz yalnızlığımızı
sevdiklerimiz gülsün diye seçmedikmi? ?
Söylesene.....

Gel görki
mutlulukla bakabilmeyi hiç beceremeyen
ürkek ve hüznle yıkanmış bakışlarımı,,
sürekli derin ve onarılmaz yaralar açmayı hedefleyen
kalabalıklardan kurtarabildiğim tek sığınağım olan
yalnızlığımı saklamayı öğrenmişken,,
kendi suretimi gördüğüm o yalnızlığına ağlıyorum şimdilerde..

Kimse sevemezmi yalnızlığımızı yaralamadan

Gökyüzünü korkutamaz mı? ?

Göğe savrulan tüm yalnızlıklara inat

Benim olan ama hiç ağlamadığım

Kendi yalnızlığıma değil

Yalnızlık Canımı Alsınkii

O parlak yalnızı ağlıyorum artık..

Sevilay Yücedağ

Yaralı Akşam (1)

Bambaşka zamanlar ötesinden bir çıkıp gelsen
Güneşi sereceğim Ayaklarına..
Biliyorum
Gri akşamların hüznü gafletindesin hala
ve hummalı hayallerinin yorgun başını
mavi tadında bir yastıkta dinlendirme telaşındasın..
Tüm telaşlarını gözyaşımda savurup usulca sokulayım yüreğine,,
bulutların dağılsın,,
sesin boğazımda düğümlensin,,
bin yıllık uykusuzluğunun gözlerindeki cinnetini dizlerimde uyutayım
Ürkek parmaklarım sevdalı şafaklar doğursun saçlarında..

Bir tek cümlele tükenecek ve
benliğini gizeminde yitirecek kadar savunmasızım şimdilerde..
Acılarına tutuldum
ilk ve tek yalvarışımı acıların;
Namlunun ucunda sundum yüreğimi acılarının ayak izlerine,,
kavganın en tapılası haliydi oysa acıların
dağların en yüce sevdasına saklanmıştı..
Kirpiğimin firarisi uykularım
hayaline esir düştüğünden ve yüzünü yastığıma çizdiğimden beri
yorgun başımı nereye emanet edeceğimi bilemiyorum..

Titrek zavallı bir gece lambası bile resmine bakarak kutsallaşırken
arada uzanan mesafeleri yumruklayıp
çıldırarak düşüyor bana..
Delirmişliğimin flaşı patlıyor asi gözlerinin içinde
ve ben şakağına ulaşan en gizli düşünün paçasından tutunup
şoluğuna sığınıyorum..
Ömrümden düşüyorum kendimi,,
Ömrüm Yüreğine düşüyor..

Acıyla barışma hayallerimin son durağında

Çocukluğum yırtıldı gözlerimde..

Hayallerim kimliğinden korkanların mekanına sıkışmış

Ölmekle kalmak arasındaki zamanların sonuna on kala

Yaralı akşamlara serdiğim ecel mısralarıyla

Yüreğinin duvarlarına saptığımda bakışımı

Tüm sinsi coğrafyaların ölümüne neden oldun SEN..

Sevilay Yücedağ

Yaralı Akşam (2)

Varlığın..

Hiç bir kelimenin azizliğine sığdıramadığım varlığın..

Kabus dolu bir cinnetin orta yerinde

yokluğunun enkazı altında kalsada bedenim,,

bir tuşam bakışına bir Yürek atışına vurulmuşluğum damlıyor satırlara..

Varlığın..

Yokluğunun yanında sunduğun eşsiz Varlığın..

En büyük şiddettir varlığın..

Ölçüsüz ne varsa içindedir şiddet..

Ölçüsüz yaşayanlardanız biz..

Bağlanmanın,,sevginin,,aşkın,,Tapmanın,,

bunların hiçbirinin ölçüsü yoktur..

Şiddettir varlığın şiddetimidir varlığın..

Seni sevmek ölçülerin en ölçüsüz halidir,,

en şiddetli halidir..

Hiç bir güç bu şiddetin karşısında duramaz.

Gözlerin bu şiddetin,,

Aşkın bu şiddetin en dayanılmaz halidir..

Bakışına dokunuyorum titrek parmaklarımın yangınında..

Sıkılı yumruklarının öfkesini öpüyor avuçlarındaki Yüreğim..

Şahdamarımsın! ! !

Sustuğum ve resmine Tapındığım tüm gecelere inat

Asi damarlarının içinde bir yerde

Varsın acılarının siyaha çalan renginde

En gizli yerde sakla beni Cannn..

Sakla beni

Ama sıkıtiğin yumruğunun içinde olsun boynum

Ya sesin,,

ya nefesin,,

ya soluğun,,

ya kokun,,

Parmaklarımda uyuttuğum saçların

Adımlarının değdiği yerde sakla beni

Ölmeyeyim CANN..

Sevilay Yücedağ

Yazıklar Ediyorlar

Ömrü sadece bir gün olan kelebekleri öldürüyorlar
İnciterek,,acıtarak,,kanatarak
Hiç farkında değilmiş gibi
Yazıklar ediyorlar! !
Tertemiz tutup korumaya çalıştığımız
Ürkek kanatlarımıza dikip
Karanlık yürekleri gibi karanlık yüzlerini
Yaşayamadığımız hayata
Yazıklar ediyorlar! !
Bir ihtimalden öteye geçemesede
Buğulu gözlerimizle gördüğümüz
Asil ve en utangaç düşlere bile
İmkansızlığı sıkıp şakağımıza
Yazıklar ediyorlar! !

Bir ana dişlerini geçiriyor yüreğine
Gözlerine yansımasın diye acısı..
Kandan baharlar yağıyor adaklarına..
Sessiz,,sözsüz,,Dilsizce
Haritalara sığdıramadığı coğrafyasını
Yırtılan gözbebeğine kirpiğiyle çiziyor..

Suskinluğun inadında mih gibi durur her söz..
İsmarlama sunulan yarınlara
Ve koynunda saklanan esarete
İnanacak yaşı asırlar önce geçtik..
Şaşkın yönlerde sürüklenip
Sonu hep kayıp yollara çıkan
Her köşe başını
İçimde durmadan ağlayan o çocuğun
Gözyaşlarıyla bir bir tutuşturup
Yakacağım! !

Oysa;
Kendi kininden korkanların bile
Cellat kırmızısına değil
Maviye dalmalıydı gözleri..
Oysa;
Zamansız defalarca değil
Payımıza düşen kendi ölümümüzü
Ölmeliydik..
Susmak düşkapaklarımızı kanatmayan
Umudun bakışında,,aşk makamında
Ezgiler haykırmalıydı inadına..

Ölüm oruçlarına revan olmadan
Son verilseydi binbir asırlık kedere..
Ve
Yazıklar Olmasaydı Hayatın Bizzat Kendisine! !

Sevilay Yücedağ

Yemin..

/Ruhumda
Mezarsız bir ÷lke ağlar./

Yangın sarmış geceyi
Gölgeni okumayı daha yeni söktün sen
Henüz ilk aşk yaşındaydın
Ey Özgürlük delisi çocuk
Puşt bir pusuda kanadı bakışların
Sözcükler dondu dilinde
Pimi çekilen yüreğinde dört kelime
"ne çok öldük biz"
Vardığın son menzilde
Bedenin tek parçaydı
Bilmiyordun
Öldükten sonra çoğalacaktın..

İki yıldız arasına bıraktım gözlerini
Onlarda kayıp düştü mezarsız ÷lkeme
Tutuşan yürekler ağıda durdu
Vurulmuş gökyüzünde
Salavat çektimi hainler
Kaç parçaya ayırdılar
Kaç kez toplu gömdüler seni
Hey Bagok sen söyle
Herekol sen
En çok neren kanar
Baharları örteyim üzerine
O asi gözlerin nereye bakar
Bir Kevok sürüsü üzerinde
şerwan'ın parçaları nerede yatar..

Umudun yolunu kapatsada bulutlar
Ben o Güneşin izinde sürüyorum izini
Kopmuş bir bilek kaybolmuş kolu
Sonra bir gövde başından ayrı
Hey sen
Rüyalarını bunlarla süsleyip
şerefini pazarda metreyle satan vahşi
Faili meçhul cinayetlerin
Kıdemli katilleri
Kırmızı bile utandı kendi renginden
Kanlı takvim yaprakları düşerken suratınıza..

Bu yemin
Bir halkın tarihinin adıdır
Bu yemin
Güneşi karartılmak istenen
Anaların feryadıdır
Bu yemin
Parçalara ayırıp kuyulara attığınız
Öldükçe çoğalan
Şerwan'ların intikamıdır
Ve and olsun ki
Alev taşıyan avuçlarıyla
Ateşi kucaklayan bedenler
Bir şafak vakti
Güneşinin izinde
Her celladi soluğu kesecektir.!

Sevilay Yücedağ

Zilan Gamzesine Vurgun..

Dağların karnında kan ağlarken yüreğim
Koçer abasında kaldı tınısı kalbimin
Ah kalbim
Zilan gamzesine vurgun
Delirmiş hasreti tepinir durur içimde
Dört nala koşan isyanımla
Bakışların bir cümle şafağın yüreğinde
Gelseydin
Zulmüne tutulmayan bir mevzi nöbetine
Ya da
Saçlarımı yolduğum Çiyayê Reş gölgesine..

Gecenin gözlerinden kan damlıyor
Ne suçu vardı yıldızların
Düşlerim de sallanan
Kaçak künyeli sevdamla
Benim gözlerimdi
Kuyusuna düşen kör aşkın..

Yazılmamış şiirlere adını başışlarım
Sevdanı kutsal bir nişan gibi
Göğsümde taşıyıp
Cehennem de cenneti de yaşarım
Varsın utanmasaydı
Arada uzanıp yatan rezil mesafeler
Dört mevsim de altı bahar
Yüreğime astığın ihanet bohçasıyla
Şimdi ben
Hangi sınırı ihlal eder
Hangi mayınlar da gezer
Hangi toprağa sığınırım..

Sevilay Yücedağ

Zindandan Anneme! ! !

Merhaba canım annem nasılsın?
Kalbine dikkat et hastalanmasın.
Biliyorum sen hem bana,
Hem bu zulme yanarsın,
Sakin ola umudunu yitirme annem...

Bu mektubu sana çok gizli yazdım,
Onlara boyun eğsem yaşayamazdım,
Karanlık koğuşta yapayalnızım,
Bu zulüm hep ben Kürdüm diyedir annem...

Buralarda hava sabahtan kararır,
Yatağı betondur yorganı kardır,
Bilmezler burda yatan bir yavru candır,
Durmadan canımı yakarlar annem! ..

Kelepçemin sesini duyuyormusun?
Çok sıktılar ana biliyormusun?
Bunlar insan değil anlıyormusun?
Bir daha kokuna sarılırmıyım
Annem sen buna inanıyormusun?

"NEDEN KÜRT DOĞDUN? " diye copları,
Vururken görsen anam onları,
Dersin "yılanmı doğurmuş bunları"?
Hiç farkları yoktur inanki annem...

Yapmayın annem üzülür diyorum,
Babam görse kahrından ölür diyorum,
Hesabınız elbet birgün görülür diyorum,
GELECEĞİN BİR GÜN GELECEĞİNİ bilmiyorlar annem...

İçinden gelen ses konuşuyorsa,
Nerede yavrum diye soruyorsa,
O an ciğerinde yanıp kavruluyorsa,
Bilki Kürt olduğu için bu yılanlar,
Daha doymadığın yavrunu katletti annem....

Sakin ağlama,
Sen üzülme annem.
Onlar bilmiyorlar,
Şen biliyorsunki;
Ölen bir Kürt,
Doğan bin Kürt demektir..

Onların copları,bizim yüreğimizin ateş topları var annem..

GELECEKTE BİRGÜN GELECEK..

Sevilay Yücedağ